prireditelji

LIKOVNO DRUŠTVO KRANJ - ZDSLU
ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSKIH LIKOVNIH UMETNIKOV
in mag. likovnih umetnosti KLAVDIJ TUTTA

partnerji

AVLA GORENJSKEGA GLASA
GALERIJA MESTNE OBČINE
RAZSTAVNI PAVILJON JUGOVIC
GALERIJA KOLODVOR - Kulturno društvo Jožeta Paplerja - Besnica
STOLP ŠKRLOVEC - GALERIJA JANEZA PUHARJA
LAYERJEVA HIŠA - GALERIJA
LAYERJEVA HIŠA - KLET
LAYERJEVA HIŠA - NA VRTU
FOYER PREŠERNOVEGA GLEDALIŠČA
GALERIJA DR. CENETA AVGUŠTINA Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije - Kranj
CAFE GALERIJA PUNGERT
GALERIJA PREŠERNOVIH NAGRAJENCEV
LAYERJEVA HIŠA - UMETNIŠKE REZIDENCE
GALERIJA V KRANJSKI HIŠI - Zavod za turizem Kranj
RAZSTAVIŠČE STARI MAYR
KAVARNA KHISELSTEIN 12.56 KRANJ
ETNO GALERIJA DESETNICA
DRUŠTVO ARHITEKTOV KRARH

razstave bodo odprte od 1.10 do 5.11. 2014

ZDSLU
Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

Festival Fine Arts, ki vsako leto poteka v Kranju, je že davno prerasel lokalne meje in postal vsesplošno priznan in uveljavljen. Ustvarja pozitivno vzdušje čezmejnega razumevanja in kulturnega povezovanja v tako raznoliki regiji in kulturni krajini. Prav zato sem še posebej vesela, da letos na festivalu sodeluje kar štirinajst avstrijskih umetnikov, ki bodo ustvarili in predstavili svoja dela na temo „kolaž in asemblaž". Dela fotografov in slikarjev Larisse Tomassetti, Ingrid Riebler, Wernerja Stadlmanna, Gertrud Weis-Richter, Valentina Omana, Gerde Obermoser, Fritza Rathkeja, Klausa Zlattingerja, Martine Mare Braun, Ine Loitzel, Susanne Riegelnik, Norberta Klavore, Walterja Köstenbauerja in Tanje Prušnik so zelo različna, pa vendar vse naštete umetnike združuje skupno navdušenje za umetnost. Njihova dela bodo v fascinantnem okolju Alp tokrat prišla še posebej do izraza.

Mag. MARIE-THÉRÈSE HERMGES
Direktorica Avstrijskega kulturnega foruma v Ljubljani

Že tretje leto teče v Kranju v organizaciji Društva likovnih umetnikov Kranj in v sodelovanju z Zvezo društev slovenskih likovnih umetnikov mednarodni festival, ki je za celotno našo likovno in vizualno umetnost izrednega pomena. Letošnja manifestacija je posvečena asemblažu in kolažu in kot sleherno leto obljublja veliko lepih in zanimivih razstav, ki bodo raztresene po kranjskih galerijah in razstavnih prostorih in na katerih bodo sodelovali umetniki iz devetih držav sveta. V Kranju bo znova zaživela mednarodna likovna scena, mreženje med raznimi likovnimi društvi postaja iz leta v leto intenzivnejše in še močneje se med umetniki tkejo vezi in spletajo pomembne povezave. Vidimo, da se na kranjski festival umetniki znova radi vračajo, prav tako pa se manifestaciji v vse večjem številu pridružujejo novi.
Tematika kolaž / asemblaž kot osnovni način ustvarjanja, je sicer v glavnem tehnika, ki se bolj ali manj redko pojavlja po galerijah. Tehnika asemblaž je pravzaprav postala v likovni umetnosti pojem s posebnim pomenom, ki označuje vrsto umetnosti, pri kateri se avtor ukvarja s kolaži plastičnih objektov, ki so pričvrščeni na osnovni plošči in tridimenzionalno posegajo v prostor okoli sebe. Tako nastajajo artefakti z zelo razgibano reliefno površino, kar vsekakor daje ustvarjalcem neštete možnosti pri delu. Med asemblaže štejemo tridimenzionalne objekte in vrsta asemblaža je prav tako kolaž in zato mislim, da lahko letos pričakujemo veliko novega in zanimivega na tretjem Mednarodnem likovnem festivalu. Naj se tradicija nadaljuje!

ALEŠ SEDMAK
Predsednik ZDSLU

V Likovnem društvu Kranj, se veselimo velikega mednarodnega projekta, ki vnaša v prostor nove likovne poglede na ustvarjanje v kolažu in asemblažu. Pomembno je, da je festival dosegel mednarodni karakter, ki omogoča primerjanje, kaj nastaja v naših ateljejih in kaj nastaja pri sosedih. Koristna je izmenjava med avtorji, društvi, umetnostnimi zgodovinarji in likovnimi navdušenci. Ponosni smo, da spadamo med najbolj aktivna društva s področja likovne kulture. Vabljeni, na prireditev v Kranju in njegovi okolici.

CVETO ZLATE
Predsednik Likovnega društva Kranj

Letošnja osrednja prireditev v okviru 3. Mednarodnega festivala likovnih umetnosti Kranj – ZDSLU 2014 je razstava kolaž, ki obravnava tehniko kjer avtorji uporabljajo različne materiale in jih lepijo na različne načine in nosilce (papir, karton, platno, les,...). Ta način predstavlja za avtorje velik kreativni izziv, ker imajo več časa, da razmislijo o postavitvi in lepljenju posameznih elementov v slikarsko podobo. To omogoča, da umetniki pridejo skozi proces dela do raznolikih dosežkov, ki delajo letošnjo razstavo pestro in raznoliko. Upam da, bo širina nagovorov in likovnih praks, privabila v Kranj ljubitelje likovne umetnosti. Mesto Kranj bo za mesec dni postalo največja likovna manifestacija v srednjeevropskem prostoru. Pričujočo razstavo pripravljamo skupaj z Gorenjskim muzejem v Kranju. Za njihovo pomoč se jim na tem mestu iskreno zahvaljujem.

Magister likovnih umetnosti KLAVDIJ TUTTA
Predsednik umetniškega sveta LD Kranj in umetniški vodja festivala

O pojmu: Kolaž (Collage, iz francozkega coller : lepiti), (Collage, 2014).
Kolaž je likovna tehnika, koncept in oblikovalna strategija. Vse troje je vplivalo na spremembo pogleda na umetnost v XX. stoletju, različno preobrazilo likovne smeri in tudi druga umetnostna področja. Cilj kolaža je zlepiti kose najdenih predmetov v novo likovno celoto. Kolaž uporablja karton, kose papirja, plakatov, razglednic, furnirja, časopisnega papirja, tkanin, vrvi in drugih materialov, ki razen z obliko in barvo v likovni kompoziciji delujejo tudi z lastnimi konotacijami in spomini na nekdanje funkcije iz vsakdanjega sveta. Asemblaž uporablja najdene predmete in kolaž razširi v tretjo razsežnost reliefa ali že kar objekta. Oba uporabljata slikarske postopke bolj kot dopolnilo, kot doslikavo, poenotenje tona, risarske intervencije. Fotokolaž išče bolj v smeri pripovednega, kakor formalnega, saj z združevanjem različnega foto-gradiva ustvarja nove celote z nadrealnimi učinki, ki pripovedujejo nenavadne zgodbe iz sanj in domišljije, lahko celo lažejo (fotomontaža). Dekolaž raztrga in razkriva spodnje plasti prej zlepljenih materialov in deluje kot neke vrste novodobni palimpsest urbanega okolja. Ob navedenih zvrsteh so se razvile še posamezne tehnike oz. metode, ki jih je predvsem Dada uporabljala za inspiracijo, razpiranje domišljije v področje nezavednega: streljanje z barvnimi kroglicami, risanje z ognjem oz. dimom, frotaž ali snemanje videza površinskih struktur s pomočjo papirja in drgnjenja z grafitom, v grafiki se pojavi kolagrafija kot odtiskovanje materialov z zanimivimi površinami v visokem tisku... Kolaž je prvič zabrisal mejo med visoko in popularno kulturo, njegove metode so se uveljavile v plakatu, reklami, v množičnih medijih; za družabna omrežja, kot je npr. Facebook, bi lahko rekli, da so lepljenka individualnih trenutkov v t.i. osebni profil; celo v alternativni modi »derelicte« pomeni linijo oblačil, narejenih iz smeti. Razumevanje kreativnih metod kolaža je pomembno tako za razumevanje umetnosti moderne kot postmoderne, kakor tudi sodobnega likovnega snovanja. S ciljem bolj drznega komponiranja se je kolaž izkazal kot uporabna likovna tehnika in oblikovalna strategija v nižjih razredih osnovne šole (Kocjančič, 2014).

Leto 1907 je morda eno najbolj zanimivih v zgodovini moderne. Ob vseh »izmih«, ki takrat izbruhnejo, je tu še Picasso z Avignonskimi gospodičnami, ki jih je po Braqueovih besedah slikal tako, kakor da bi »pil bencin in bruhal ogenj« (Hollingsworth, str. 447, 1994). Gre sicer še za »naslikano« sliko, a v njej avtor afirmativno spregovori o združevanju raznorodnih oblikovnih virov. Sliko bi lahko opredelili kot konceptualno kolažirano delo. Blizu sto let je tega, kar sta Picasso in Braque leta 1912 izdelala serijo kolažev, kjer neumetniški materiali vdrejo v slikovno polje in ga naselijo s senzacijami, ki jim človeško oko do tedaj še nikoli ni bilo izpostavljeno. Recepcijski aparat se je znašel pred novimi izzivi kako dekodirati in razumeti materiale, prepoznavne v njihovi vsakdanji uporabni funkciji, ki so sedaj vključene v nekaj tako drugačnega, kakor je telo slike. Dvojnost bivanja prinese nova občutja, odpirajo se vprašanja avtorstva, slikarsko-obrtnih veščin, o namenu in pomenu nove slike in še mnogo drugega, kar je vezano na tradicionalno slikarstvo, za katero se zdi, da ga kolaž napada. Predvsem je problematiziran iluzionizem gladke lakirane oljne podobe, tako samoumevne in samozadostne, da se je odrekla razmisleku o potencialu in nalogah slikarstva v prihajajočih časih napredka in razkroja. Pogled s časovne razdalje na prve kolaže je razburljiv, saj danes v svetu najdemo mnogo sorodnega s situacijo, ki je v geopolitičnem smislu vladala svetu pred veliko vojno, ko slutimo nastajanje »novega svetovnega reda«, prihajajočega, ne da bi ga kdo vabil.

Ne le zaradi okrogle obletnice, ne le zaradi podobno razporejenih političnih kart, še zaradi nečesa drugega je tema letošnjega Mednarodnega slikarskega festivala Kranj pomembna in izjemno primerno izbrana. Kolaž in njegova v prostor razširjena različica asemblaž predstavljata tisto točko slikarstva, ki tvori most med staro in novo paradigmo, med moderno in postmoderno idejo o tem, kaj in kakšna naj bo slika. To, da sta kolaž in asemblaž razdrla in na novo zlepila star pogled na svet, daje pogum postmoderni, ko nomadsko potuje od vira do vira, od ideje do ideje, ko sebe prepričuje, da se karkoli-že vedno izide, ko se ne obremenjuje več z genialnostjo avtorja – posameznika, nasprotno, ko ga zamenja za popularnost, kolektivizem, socialno angažiranost, anonimnost, gverilske oblike delovanja, ko zapusti belo galerijsko kocko ter se pomeša z življenjem, da lažje verjame, da je umetnost kar življenje samo.

Če je kolaž nekoč raztreščil sliko, da bi jo pognal v gibanje, jo danes lepi na nosilec, da bi jo zaustavil. Da bi v svetu, kjer se vse giblje, ustvaril nekaj, ob čemer je mogoče obstati, kjer se pogled osredotoči, kjer se megakoličine vizualnih dražljajev zreducirajo na še za silo obvladljivo mero. Še tako kompliciran stabilna podoba je pravi počitek za oko in duha, ki ga sicer bombardirajo video-palimpsestne, fotopovečane večpredstavne informacije o efemernih zadevah, ki se pretvarjajo in prerivajo, da bi nas prepričale o svoji velepomembnosti. Vsa ta agresivna novomedijsko-informativna druščina še kako dobro razume tehniko kolaža in jo kot množičen produkt naslavlja na gledalca, ki mu - ob tem, ko ga nagovarja, naj kupi - poteši še vse estetske potrebe. Če je kolaž pred stoletjem zbližal pop in visoko umetnost, ima danes možnost, da zopet napravi razliko?

Igra očesa in duha, ki jo pripravi kolaž, zahteva tudi pripravljenega gledalca. Ne toliko pripravljenega v smislu zgodovinske ali formalne poučenosti, kot predvsem pripravljenosti na tisto odprtost, ki je potrebna za polnejše občutenje tako življenja kot umetnosti. Umberto Eco za uspešno recepcijo (literarne) umetnine postavi pogoj in ga opiše kot dvojno pretvarjanje: pisatelj se pretvarja, da govori resnico in bralec se pretvarja, da mu verjame. Utajitev nejevere (suspension of disbelief) je nujna, če hočemo, da mehanizmi umetnosti delujejo. Eco trditev ilustrira takole: V pravljici o Rdeči kapici volk spregovori. In našel bi se kdo, ki bi na tej točki pripoved ustavil: Hej, saj volkovi vendar ne govorijo! (Damisch, 2012).

Tudi na tak način je mogoče uporabiti razum, le, da mu tako ostajajo vrata v marsikatero resničnost nepreklicno zaprta. Zato naj si gledalec ogleda razstavo v veri, da stvari v sebi in med sabo skrivajo več, kakor so pripravljene izdati na prvi pogled. In – četudi nežive – ob odprtem pristopu, ob radovednem gledanju, ki gleda, kakor da bi gledalo prvič, morda kolaži, te neme stvari, celo spregovorijo.

Viri:
1. Collage. Pridobljeno s http://en.wikipedia.org/wiki/Collage, 2014.
2. Damisch, W.T.(2012). V Ecovem svetu (Derriere les portes d'Umberto Eco) Francoska dokumentarna oddaja, Dediščina Evrope: 26.5. 2014 ob 20.00, RTV Slo 2.
3. Hollingsworth, M. (1993). Umetnost v zgodovini človeštva (str.447). Ljubljana: DZS.
4. Kocjančič, E. N. [et al.] (2011). Učni načrt. Program osnovna šola. Likovna vzgoja (str. 8). Pridobljeno s http://www.mizs.gov.si/fileadmin/mizs.gov.si/pageuploads/podrocje/os/prenovljeni_UN/UN_likovna_vzgoja.pdf

(Črtomir Frelih je izredni profesor za risanje in grafiko na Oddelku za likovno pedagogiko Pedagoške fakultete, Univerze v Ljubljani.)
1. junij 2014

On the concept: Collage (the word »collage« derives from the French word »coller«, which means »to glue something together«). (Collage, 2014) A collage is an art technique, a concept and a forming strategy. All these three factors have led to the change of perspective on art in the 20th century and, consequently, also transformed both art directions, as well as other artistic fields. The aim of the collage is to glue the pieces of the found objects into a new artistic whole. For this purpose, the collage uses cardboard, pieces of paper, posters, postcards, veneer, newsprint, fabrics, ropes and various other materials, which with the exception of their form and colour in the artistic composition, act also with their own connotations and memories on their former functions from the everyday world. On the other hand, the assemblage uses the found objects and extends the collage in a third dimension of the relief or almost an object. Both collage and assemblage use painting procedures more as a supplement and as a retouching, a unifying of the tone and a drawing intervention.

The photo collage seeks more in the direction of the narrative than the formal as it creates new wholes with surreal effects that narrate unusual stories from the land of dreams and imagination (the stories can even lie – photomontage) by combining various photo materials. The décollage tears open and exposes the bottom layers of the previously glued materials and acts as a kind of modern palimpsest of the urban environment. Besides the mentioned genres, other individual techniques or methods, which have been used mainly by Dada for the inspiration and spreading of the imagination into the field of the sub-consciousness, have developed as well, namely: Shooting with coloured balls, drawing with fire or smoke, frottage or recording of the surface structures` appearance by means of paper and rubbing with graphite, collagraphy (printing of materials with interesting surfaces in block printing)...

It has been the first time that the collage has blurred the lines between high and popular culture and that its methods have implemented themselves in posters, advertisements and mass media. It could also be said that social networks (for example Facebook) present a paste-up of individual moments into a so-called personal profile (even in the alternative fashion the word “derelicte” means a line of clothing made of rubbish). An understanding of the creative collage methods is important for both the understanding of the art of modernism as the art of post-modernism and contemporary artistic devising. With the aim of a more daring composition the collage has proved itself as an extremely useful art technique and design strategy in the lower classes of primary schools (Kocjančič, 2014).

The year 1907 may perhaps be one of the most interesting in the history of modernism. With all the »inventions« which erupted at that time, there was also Picasso with his Demoiselles d'Avignon which, according to Braque's words, was painted as if one would »drink petrol and spew fire« (Hollingsworth, page 447, 1994). The painting is still a painted one, but in it the author speaks affirmatively on the integration of heterogeneous design sources. The painting could be defined as a conceptual collaging work. Nearly a hundred years have passed since Picasso and Braque made a series of collages in 1912, where non-artistic materials invaded into the visual field and populated it with sensations that the human eye had never witnessed until then. The reception apparatus has found itself before new challenges regarding the manner of decoding and understanding of materials, recognisable in their everyday useful functions which are, nowadays, included into something as different as the body of a painting.

The duality of residence has brought new feelings and new questions on the authorship, painting and craft skills, purpose and meaning of a new painting and many more tied to the traditional painting for which it seems that it is being attacked by the collage itself. The one that is being problematised especially is the illusionism of a smooth oil image, both self-evident and also self-sufficient, even to the extent that it has given up the consideration about the potential and the assignments of painting in the coming times of progress and disintegration. A view from the time distance on the first collages is extremely exciting as, nowadays, we can find many similarities with the situation that led the world in the geopolitical meaning in the times before the Great War. Namely, nowadays we can anticipate the arising of the “new world order” that is arriving without anyone's invitation.

Not just due to the round number anniversary or the similarly arranged political cards, there is another agenda because of which the theme of this year's International Painting Festival of Kranj is especially important and exceptionally adequately chosen. The collage, and its into space extended version called the assemblage, present the point of painting that forms the bridge between the old and new paradigm and between the modern and post-modern idea on the contents and look of a painting. The fact that the collage and assemblage have been disassembled and then, later, newly glued the old perspective on the world together, gives courage to post-modernism as it travels nomadically from one source to the other and from one idea to another idea and convinces itself that things, no matter what, always turn out well at the very end, when it is no more burdened with the geniality of the author (individual) but, on the contrary, when it is replaced for the popularity, collectivism, social engagement, anonymity, guerrilla form of operation, when it abandons the white gallery cube and mixes itself with life in order to believe more easily that the art is the life itself.

If, once upon a time, the collage smashed the painting in order to send it into motion, nowadays it glues it onto a bracket to stop that motion. In the world where nothing stands still for even one single minute, the collage desires to create something so eye-catching and intriguing that even the mega values of visual stimuli will be reduced to a barely manageable measure. Even the most complicated stable image offers a real refuge for the eye and spirit, which are otherwise bombarded by the video-palimpsest, photo-enlarged multimedia information on ephemeral matters that are pretending and pushing through in order to persuade us of their great importance. This aggressive new media-informational group has a relatively good knowledge about the collage technique and addresses it as a mass product to the viewer who will, in the case of buying it, satisfy all aesthetic needs. If the collage brought together popular and high art a century ago, does it have an opportunity to make a difference again nowadays?

The game of the eye and the spirit, orchestrated by the collage, demands a well prepared viewer. A viewer who is not so much prepared in the terms of historical and formal education but, above all, a viewer who is prepared for the openness that is needed for a fuller experience of both life and art. For a successful reception of the (literary) art, Umberto Eco set a condition, which he describes as a dual pretence: The writer pretends to speak the truth and the reader pretends to believe him. The suspension of disbelief is essential if we want to make the art mechanisms work. Eco illustrates this claim like this: In the fairy tale about Little Red Riding Hood the wolf speaks out, and for sure there would be someone who would stop the fairy tale at this point and say: Hey, but the wolves do not speak! (Damisch, 2012).

The sense can also be used in this way, but by doing this many doors into numerous realities will stay irrevocably closed. Therefore, the viewer should inspect the exhibition in belief that things hide much more in them and between them than they are willing to give away at first sight, and even though they are not alive – with an open approach and an inquisitive observation, maybe the collages, these muted things, may even speak out.

Viri:
1. Collage. Pridobljeno s http://en.wikipedia.org/wiki/Collage, 2014.
2. Damisch, W.T.(2012). V Ecovem svetu (Derriere les portes d'Umberto Eco) Francoska dokumentarna oddaja, Dediščina Evrope: 26.5. 2014 ob 20.00, RTV Slo 2.
3. Hollingsworth, M. (1993). Umetnost v zgodovini človeštva (str.447). Ljubljana: DZS.
4. Kocjančič, E. N. [et al.] (2011). Učni načrt. Program osnovna šola. Likovna vzgoja (str. 8). Pridobljeno s http://www.mizs.gov.si/fileadmin/mizs.gov.si/pageuploads/podrocje/os/prenovljeni_UN/UN_likovna_vzgoja.pdf

(Črtomir Frelih je izredni profesor za risanje in grafiko na Oddelku za likovno pedagogiko Pedagoške fakultete, Univerze v Ljubljani.)
1. junij 2014

MARKO TUŠEK

Marko Tušek se je rodil 23. avgusta 1964 v Kranju. V otroštvu si je ob očetu slikarju pridobil veselje do sveta likovnosti. Obiskoval je SŠOF v Ljubljani. Študij je nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 1988 diplomiral pri profesorju Emeriku Bernardu. Na skupinskih in samostojnih razstavah se predstavlja od leta 1986. Njegova dela so vključena v zbirke Moderne galerije, IFC Washington, Gorenjskega muzeja in v razne zasebne zbirke.

PRIHOD NA PRELAZ
asemblaž
2009

FRANC VOZELJ

Franc Vozelj je rojen 28.03.1954 v Kranju. Po končani šoli za oblikovanje se je vpisal na ALUO v Ljubljani, kjer je leta 1979 diplomiral na oddelku za slikarstvo. Leta 1981 je končal podiplomski študij slikarstva pri prof. Janezu Berniku. Doslej je imel preko 80 samostojnih razstav doma in v tujini, sodeloval pa je na več kot 100 skupinskih razstavah. Med priznanji, ki jih je prejel za svoje delo, je velika Prešernova plaketa mesta Kranja za leto 1999.

TIHOŽITJE 28
2014
kolaž
40 x 40 cm

KLEMENTINA GOLIJA

Klementina Golija se je rodila 26. marca 1966 na Jesenicah. Slikarstvo je študirala na Accademia di Belle Arti di Brera v Milanu, kjer je leta 1990 pri profesorjih Glaucu Baruzziju in Giuseppeju Maraniellu tudi diplomirala.Opravila podiplomski študji slikarstva in grafike na ALUO v Ljubljani. Za njen nadaljnji umetniški razvoj, sta bili pomembni zlasti študijski bivanji v Bostonu in New Yorku v letu 1990, ter dvomesečno bivanje v Cité Internationale des Arts v Parizu, jeseni 1995. Doslej je imela 93 samostojnih razstav in je sodelovala na več kot 200 skupinskih predstavitvah doma in v tujini. Za svoje delo je prejela 15 nacionalnih priznanj in eno mednarodno nagrado. V letu 2007 je za uspehe in dosežke na likovnem področju prejela nagrado Mestne občine Kranj.

IZ CIKLA V UMESNI PROSTOR
2014
60 x 60 cm

NEJČ SLAPAR

Nejč Slapar se je rodil 10. marca 1945 v Stražišču pri Kranju. Po končani gimnaziji se je najprej odločil za študij gradbeništva, nato pa se je preusmeril v grafično industrijo. Kasneje se je kot grafik popolnoma predal likovni umetnosti, vmes je nekaj časa deloval kot svobodni umetnik. Imel je preko sto samostojnih in okoli petdeset skupinskih razstav pri nas in v tujini. Udeležil se je več likovnih kolonij in ex-temporov. Živi in ustvarja v Stražišču pri Kranju.

asemblaž
60 x 60 cm

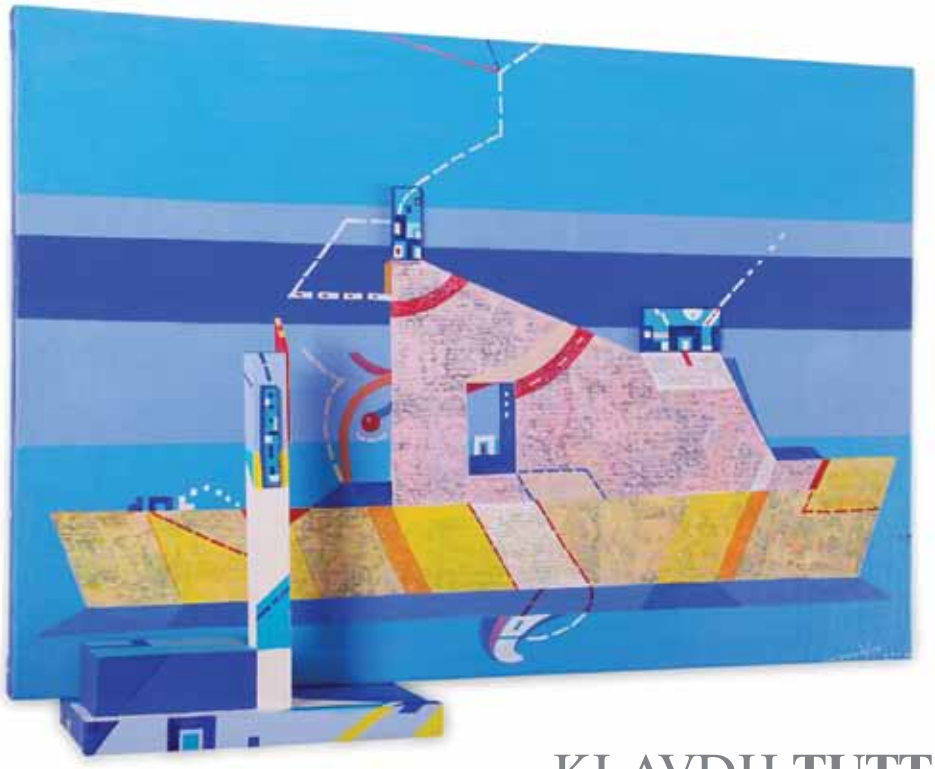

IZ CIKLA MEDITERANSKA PLOVILA
2014
skulpto slika
40 x 60 x 14 cm

KLAVDIJ TUTTA

Klavdij Tutta se je rodil 1958 v Postojni. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost pri profesorjih: Gustavu Gnamušu in Bogdanu Borčiču. Pri slednjem je diplomiral, tako na dodiplomskem, kot na podiplomskem študiju grafike. Imel je preko 200 samostojnih razstav, sodeloval pa na več 350 skupinskih, doma in po svetu. Za svoje delo je prejel 61 domačih in mednarodnih priznanj. Med nagradami izstopajo tiste, ki jih je prejel na mednarodnih bienalih v Ljubljani, Barceloni, Seulu, Cadaqes, Villachu. Za dosedanje delo je prejel nagrado Zveze društev likovnih umetnikov Slovenije – Hipo Alpe Adria Bank, Bevkovo nagrado za življenjsko delo na področju slikarstva. V Kranju je prejel veliko Prešernovo plaketo za področje kulture.

Deset pogledov na asemblaž

Asemblaž je tridimenzionalna izpeljanka kolaža. Če gre pri kolažu za lepljenko ploskih materialov, kakršni so papirji, kartoni, časopisni izrezki in tanjše ploskve lesa, plastike, pločevine ali tkanin, pa je asemblaž sestavljen iz predmetov s poudarjeno prostorsko in nemalokrat tudi pripovedno in simbolno vrednostjo. Materiali, ki so lahko organski ali industrijski, pogosto pa uporabljeni, zavrženi in najdeni predmeti iz vsakdanjega življenja, so sestavljeni v reliefne ali prostostoječe objekte.

Profano uporabni predmeti iz vsakdanjega življenja s prenosom v območje umetnosti dobijo povsem drugačne likovne, pomenske in simbolne vrednosti. Zato kolaž in asemblaž nista samo sestavljanki novih oblik, temveč gre pri tem tudi za lepljenje in sestavljanje trenutkov, pomenov, asociacij in zgodb. Le-te namesto linearnega branja od gledalca največkrat zahtevajo preskakovanje, poglabljanje, prodiranje skozi več plasti pomenov ter pogled z različnih zornih kotov. Glede na te lastnosti, se zdi samoumevno, da je kubistični potencial asemblaža odkril Pablo Picasso, ki je to tehniko prvič uporabil na Tihožitju s pletenim sedežem (1911-12). Izrazna moč najdenega predmeta, object trouvé, je očarala tudi dadaiste – med njimi Marcela Duchampa, ki je leta 1913 s serijo readymade objektov vzpostavil nove definicije umetnosti, umetniškega dela in umetnikove veščine.

Asemblaž je torej pomenil obrat od tradicionalno uveljavljene definicije slike ter njene upodabljajoče funkcije. Kot nasprotje iluzionističnemu poglabljanju se je asemblaž obrnil navzven, v realni prostor. Namesto iluzije je ponudil resničnost in oprijemljivost, namesto elitistične vzvišenosti življenjsko vsakdanjost, namesto orisovanja vidne narave čisto likovno govorico. Zato so tehniko asemblaža z odprtimi rokami sprejemali kubisti, dadaisti, konstruktivisti, nadrealisti, popartisti in konceptualni umetniki. Tudi modernisti in postmodernisti, ki so v ospredje postavljali materialni, predmetni značaj slike, so lahko črpali iz teh tradicij. Asemblaž je tako slikarstvo pospremil pri njegovih prvih korakih k modernistični svobodi in tudi zgradil most med slikarstvom in skulpturo.

Asemblaž in kolaž sta zaznamovala umetnost preteklega stoletja. Estetika vsakdanjih predmetov, izdelkov množične proizvodnje, zavrženih in grdih predmetov in celo smeti pa ni učinkovala samo v času vojn in revolucij, ko so se stari umetnostni in družbeni sistemi krhali ter se skušali vzpostavljati na novo. Na novo obujena, nemirnemu času na kožo pisana romantična »estetika razvalin« je prenosljiva tudi v današnji čas. Metaforično bi lahko rekli, da je tudi naš vsakdan svojevrsten asemblaž – sestav, kombinacija, združitev – lepega in grdega. Saj nenehno govorimo o krizi, o vojni, o razpadanju vrednot in sistemov in o dilemah materializma, hkrati pa se soočamo s preobloženostjo z lepim, popolnim, čistim in zdravim, ki neprestano bruha iz medijev. Morda je tudi zato likovna tehnika asemblaža po stotih letih še vedno sveža in močna in zato tudi sodobnim avtorjem omogoča izražanje raznovrstnih pogledov, misli in idej.

Serijo z naslovom Rostig **Dubravka Baumgartnerja** sestavljajo objekti iz odpadne pločevine in katranskega kartona, z žeblji pritrjenega na les. Avtor izkorišča slikovite grafične učinke, ki spontano nastajajo na pločevini, ko rjavi in razpada. Naključno nastale vzorce, oblike, teksture in barvne odtenke Baumgartner sestavlja v enostavne, a lirične kompozicije. Posamezne objekte združuje v večdelne celote, poliptihe, ki na meditativen način govorijo o minljivosti. Zastekljeni okviri objekte konzervirajo in estetizirajo ter ustvarijo vtis dragocenosti.

Asemblaži iz ciklusa Vremenske slike **Črtomirja Freliha** nadaljujejo njegove slikarske, risarske, grafične in kiparske variacije istega motiva. Za značilno avtorsko duhovitostjo se skriva teoretično domišljena izjava, ki preobrača modernistično misel o naravi slike in izhodišča asemblaža. Običajno predmeti iz vsakdanjega življenja po tem, ko jih umetnik vključi v umetniško delo, uporabnost zamenjajo z likovno in simbolno funkcijo; tu pa Frelih metre, barometre in termometre v sliko vključi zato, da iz »neuporabne« slike naredi »uporaben« objekt, ki dejansko dokumentira in napoveduje vreme.

Delo z naslovom Favorit kiparke **Paole Korošec** je eklektičen spoj medijskih, likovnih in pripovednih principov. Variacije motiva zrcala – dejanskega zrcala, ki odseva zunanjo podobo in prepušča pogled, video dokumentacije dogodka, ki se zrcali na ekranu ter umetniškega dela, ki zrcali avtoričin pogled – večplastno odsevajo različna vprašanja sodobnega časa. Izzivalna primerjava otroškega plavalnega tekmovanja s pasjimi dirkami razgalja prikrito krutost medčloveških odnosov in pod vprašaj postavlja v športni duh zamaskirano (nezdravo) tekmovalnost.

Matic Kos reflektira in komentira aktualno družbeno situacijo tako, da odnose med posamezniki ter družbene odnose ponazarja z odnosi med likovnimi elementi – predmeti. Pop artistično navdahnjena asemblaža Nočna matineja in Distopija se dopolnjujeta in nadgrajujeta v večpomensko pripoved. Pisani avtomobilčki asociirajo na čas otroške igre, medtem ko v odrasli družbi bleščeči avtomobili predstavljajo statusne simbole (moške) moči, uspeha in denarnega bogastva. Zato pomanjšane in cenene modelčke pravih avtomobilov lahko v tem kontekstu beremo kot kritiko ničvredne in zlagane civilizacije.

V triptih sestavljena dela **Iva Prančiča** niso vabljiva le za pogled, temveč predvsem nagovarjajo gledalčevo radovednost in tipno zaznavo. Tudi omejena barvna lestvica, črno bela z madeži rdeče, osredotoči pogled na obliko in teksturo. V središče umeščena šatulja vabi k odkrivanju skrivnostnega zaklada – ta je skrit v nostalgičnem spominu, ki ga obudi z barvnim nanosom prekrita lesena solnica. Blazinasto oblikovani platni s perforacijo, posuti s puhastim perjem, sta od gledalca fizično odmaknjeni s steklenim pokrovom in zato vzbujajta boleče neuresničljivo željo po dotiku.

Jože Šubic predstavlja dva objekta iz serije Zenzuht. V grobi lepoti njegovih objektov se hrepenenje (nem. Sehnsuht) združi z nezavednim in nadrealnim. Mehki in trdi materiali (les, kovina, žeblji, krzno) se srečajo in spojijo z najdenimi objekti (žico, skodelico, rezilom žage) kot v nekakšnih fantazijskih sanjah. Forme, ki asociirajo na toplo in prijetno domačnost kuhinje (sklednik, krožnik), so zgrajene iz bizarnih kombinacij materialov in predmetov. Kontrasti med nežnim in surovim, mehkim in ostrim, finim in grobim ter lepim in grdim tako porajajo dvom v trdnost vsakdanjih navad in vrednot.

Delo **Marka Tuška** črpa iz različnih modernističnih tradicij, ki jih preoblikuje na izrazito prepoznaven avtorski način. Pravokotni format slike Skutvik II je zgolj navidezni okvir, iz katerega premišljeno načrtovane konstrukcije izstopijo v prostor. Marko Tušek vizijo (urbane) domišljijske pokrajine upredmeti z avtentičnimi materiali, kakršna sta pesek in naplavljen les, ter s prosevno slikarsko poslikavo. Oknom podobne odprtine ter iluzionistična (modra) globina razširjajo realne in navidezne dimenzije slike v vse prostorske smeri.

Naklonjenost svetlobi in barvi **Klavdij Tutta** izraža s slikami, z reliefnimi slikami ter s t.i. slikoskulpturami. Obmorskim motivom iz ciklusa Mediteranski svetilniki sijoča barvitost poslikanih površin tudi najbolj ustreza. Prepoznaven avtorski humor, sproščenost in igrivost se kažejo v načinu sestavljanja in poslikavanja slikarskih objektov. Tutta namreč slikarskim kompozicijam dodaja najdene predmete, vejice, koščke gradbenega lesa ter druge odpadne materiale, jih včasih z manjšimi posegi, rezanjem ali brušenjem, oblikuje ter končno z barvo poveže v živopisne sestavljanke.

Boris Zaplatil se z asemblažno sliko Vroča metla poigrava s pomeni besed in stvari. Iztrošeno metlo in stare kavbojke na prvi pogled težko vsebinsko povežemo. Zato delo dobro pokaže na to, kako lahko popolnoma vsakdanji (osebni) predmet, vključen v umetniško delo, postane možen vir simbolnih interpretacij. Oba predmeta sta izrabljena od vsakodnevne uporabe, od nenehnega drgnjenja. Z drgnjenjem pa postanejo stvari vroče. Vsebinski namig na vroče ni pa zaobjet le v naslovu dela, temveč ga avtor likovno poudari tudi s toplo hladnim barvnim kontrastom.

Vinko Železnikar s svojimi prostorskimi slikami (Slika 8) raziskuje odnos med materialnostjo in iluzijo slike ter proučuje značilnosti človeškega zaznavanja podobe. Slike, na katerih se slikarski prostorski ključi prepletajo z dejanskimi dimenzijami slikarskega objekta in vstavljenimi realnimi predmeti, povezujejo konkretno in namišljeno, resnično in navidezno. Gledalec je potisnjen v aktivno vlogo – z njegovim gibanjem in spreminjanjem zornih kotov se spreminja tudi vidna realnost slike. Migotavi optični učinki, ki jih med premikanjem ustvarja vzorec mreže, še poglabljajo vtis o nestabilnosti videne podobe.

Monika Ivančič Fajfar

MARKO TUŠEK

Marko Tušek se je rodil 23. avgusta 1964 v Kranju. V otroštvu si je ob očetu slikarju pridobil veselje do sveta likovnosti. Obiskoval je SŠOF v Ljubljani. Študij je nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je leta 1988 diplomiral pri profesorju Emeriku Bernardu. Na skupinskih in samostojnih razstavah se predstavlja od leta 1986. Njegova dela so vključena v zbirke Moderne galerije, IFC Washington, Gorenjskega muzeja in v razne zasebne zbirke.

35 VOZLOV - NA ROBU
2011

ROSTIG 7I.
2013
akril, pločevina les
39,5 x 103,5 cm

DUBRAVKO BAUMGARTNER

Dubravko Baumgartner se je rodil leta 1979 v Murski Soboti. Leta 1998 je končal Gimnazijo in strokovno šolo za oblikovanje v Szombathelyu na Madžarskem – smer grafika in grafično oblikovanje. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani – smer slikarstvo, kjer je leta 2004 diplomiral pri prof. Zmagu Jeraju in prof. Nadji Zgonik. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, oblikovanjem in fotografijo. Je ustanovitveni član Društva mladih likovnikov LindArt iz Lendave in član Društva likovnih umetnikov Prekmurje in Prlekije ter ZDSLU.

IVO PRANČIČ

Ivo Prančič se je rodil 2. junij 1955 v Ljubljani. Leta 1982 je diplomiral na ALUO v Ljubljani pri prof. Gustavu Gnamušu. Dve leti pozneje je pri istem prof. končal še slikarsko specialko. Poleg rednih samostojnih predstavitev v vseh večjih galerijah v Sloveniji, je reden gost na Koroškem, razstavljal pa je tudi na Hrvaškem, v Črni gori, ter na skupinskih razstavah od Francije do Kitajske. Leta 1996 je dobil štipendijo fundacije Pollock-Krasner v New Yorku. Za svojo ustvarjalnost pa je leta 2001 prejel nagrado Prešernovega sklada.

BREZ NASLOVA
1996
mešana tehnika
50 x 50 x 20 cm

VINKO ŽELEZNIKAR

Vinko Železnikar se je rodil 12. oktobra 1954 v Ljubljani. Študiral je na ALUO v Ljubljani, kjer je diplomiral pri prof. Milanu Butini in Janezu Berniku. Od leta 1988 deluje kot samostojni umetnik. Od leta 1975 je pripravil več kot 30 samostojnih razstav in sodeloval na več kot 100 skupinskih razstavah, med drugim v Angliji, Italiji, Španiji, Škotski, Avstriji,...Sodeloval je na kolonijah, ex-temporih doma in v tujini. Za svoje delo je prejel več nagrad in priznanj.

BREZ NASLOVA
1996
mešana tehnika
50 x 50 x 20 cm

MOJA KUHINJA
2006
48 x 163 x 16 cm

JOŽE ŠUBIC

Jože Šubic se je rodil 1958 v Mariboru. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, kjer je študij zaključil leta 1982 in nato leta 1984 še grafično specialko pri prof. G. Gnamušu. Imel je številne razstave doma in v tujini in za svoje delo je prejel več nagrad in priznanj. Ukvarja se s slikarstvom, risbo, grafiko in knjižno opremo. Živi in ustvarja v Mariboru.

KLAVDIJ TUTTA

Klavdij Tutta se je rodil 1958 v Postojni. Študiral je na Akademiji za likovno umetnost pri profesorjih: Gustavu Gnamušu in Bogdanu Borčiču. Pri slednjem je diplomiral, tako na dodiplomskem, kot na podiplomskem študiju grafike. Imel je preko 200 samostojnih razstav, sodeloval pa na več 350 skupinskih, doma in po svetu. Za svoje delo je prejel 61 domačih in mednarodnih priznanj. Med nagradami izstopajo tiste, ki jih je prejel na mednarodnih bienalih v Ljubljani, Barceloni, Seulu, Cadaqes, Villachu. Za dosedanje delo je prejel nagrado Zveze društev likovnih umetnikov Slovenije – Hipo Alpe Adria Bank, Bevkovo nagrado za življenjsko delo na področju slikarstva. V Kranju je prejel veliko Prešernovo plaketo za področje kulture.

IZ CIKLA
MEDITERANSKA PLOVILA
TRIPTIH V LAGUNI
2014
130 x 35 x 12 cm

BORIS ZAPLATIL

Boris Zaplatil se je rodil 23. aprila 1957 v Ljubljani. Po končani Šoli za oblikovanje v Ljubljani je študiral na ALUO v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral leta 1982 pri prof. Gustavu Gnamušu in dve leti kasneje na isti šoli končal še slikarsko specialko. Od leta 1982 je član ZDSLU. V letih 2001 in 2002 je deloval kot umetniški vodja galerije Imprima v Ljubljani. Imel je 75 samostojnih, 130 skupinskih razstav in udeležil se je 46 likovnih kolonij. Za svoje delo je prejel 11 nagrad.

VROČA METLA
2014
olje na platno, les in sirk,
80 x 32 cm

PAOLA KOROŠEC

Paola Korošec je rojena 5. novembra 1969 v Ljubljani. Diplomirala je 1993 leta na ALUO v Ljubljani na oddelku za kiparstvo pri prof. Dragu Tršarj, kjer je vpisala tudi podiplomski študij iz kiparstva in restavratorstva. Dela na različnih kiparskih in restavratorskih projektih doma in v tujini. Za dosežke v kiparstvu je prejela študentsko Prešernovo nagrado. Izpopolnjuje se s študijskimi potovanji po Mediteranu, ter z bivanjem v mestih kot so Paris, New York...

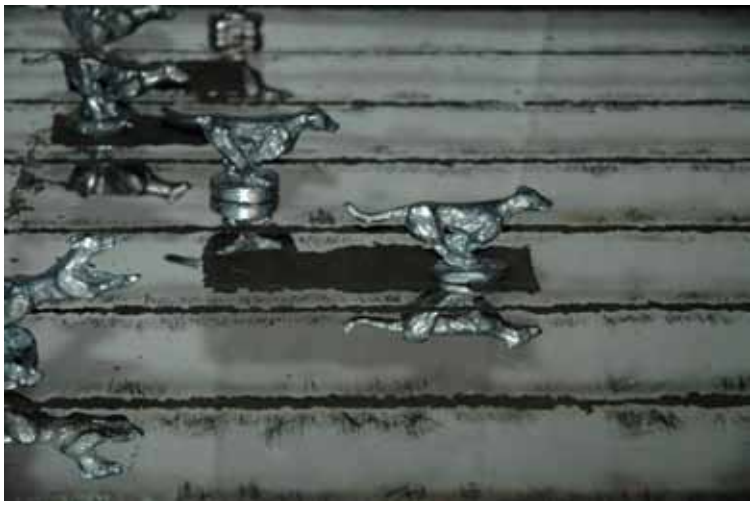

35 VOZLOV - NA ROBU
2011

MATIC KOS

Matic Kos je Trboveljčan, rojen leta 1980. Slikarstvo je študiral na Šoli za risanje in slikanje. Diplomiral je pri slikarju Darku Slavcu in filozofu dr. Ernestu Ženku. Po diplomi je na isti šoli nadaljeval s podiplomskim študijem pod mentorstvom multimedijske umetnice Huiqin Wang. Je samostojni kulturni delavec, ki dejavno razstavlja na različnih skupinskih, ter samostojnih razstavah. V svojih delih vsebinsko raziskuje odnose v sodobnem svetu.

NOČNA MATINEJA
60 x 60 x 5 cm

ČRTOMIR FRELIH

Črtomir Frelih se je rodil 20. avgusta 1960 na Nomenju v Bohinju. Diplomiral je leta 1985 na ALUO v Ljubljani pri prof. Zvestu Apoloniju in tam opravil specialistični študij grafike pri prof. Zvestu Apolloniju in Branku Suhyju in magistrski študij likovne didaktike. Sedaj je izredni profesor za risanje in grafiko na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani, kjer je predstojnik Oddelka za likovno pedagogiko. Imel je okoli 60 samostojnih razstav in sodeloval na številnih skupinskih predstavitvah slovenske umetnosti doma in v tujini (mdr.:Leverkusen, Seul, Pariz, Bonn, Assen, Dunaj, Oregon, Puebla). Živi in ustvarja v Radomljah in Bohinju.

VREMENSKA SLIKA V, VI – SPOMIN NA ZIMO
avgust 2014
akril, kolaž, asemblaž, transfer / platno
120 x 60 x 2 cm

Vinko Tušek: S slike v prostor

Z inovativnimi pristopi je Vinko Tušek kot samosvoj umetnik in kot član skupin Neokonstruktivisti in Barva od poznih šestdesetih let 20. stoletja pomembno sooblikoval slovensko umetnostno pokrajino. Njegova dela so bila v marsičem pionirska. Raziskovanje, kombiniranje in združevanje različnih formalnih likovnih pristopov, da bi uresničil (slikarsko) vizijo oblike in barve v prostoru, utemeljuje njegovo posebno mesto tudi v sklopu razstav, posvečenim kolažu in asemblažu.
Bistveni element umetnosti Vinka Tuška je prostor. Prestop iz iluzionističnega prostora klasične slike v konkreten, realen prostor Tušek naredi z objektnimi slikami in poslikanimi objekti, najbolj »radikalno« pa ga uresniči z ambienti. Prostorske postavitve se vsakič znova vzpostavljajo v dejanskem galerijskem prostoru, zato so spremenljive in neponovljive. Za verodostojne rekonstrukcije ambientov po avtorjevi smrti tako skrbi njegov sin, akademski slikar Marko Tušek, ki očetovo delo najbolj pozna in ga tudi globoko razume, kakor razberemo iz njegovega zapisa: »Elementi, ki jih je oče uporabljal, in načini, kako jih je sestavljal, so enostavno zahtevali realen in ne iluzionističen prostor. To je bil povsem naraven potek. Prišlo je do nekakšnega poka, sliko je razneslo, razsejalo naokoli in tako se je naenkrat naselila po celem prostoru. Nastal je ambient.«

Značilnost Tuškovih ambientov je interaktivnost. Prostorske slike so obrnjene navzven in so odvisne tako od prostora, njegovih mer, oblik, barvnih odtenkov in svetlobnih pogojev kot tudi od gledalca, njegovega premikanja v prostoru, višine zornega kota, občutljivosti za barvne nianse, čustvenega razpoloženja in ne nazadnje od njegove mere poguma in radovednosti, s katerim sprejme ali zavrača povabilo ambienta, da stopi vanj. Ambienti tako v polnosti zaživijo šele s pogledom obiskovalca, ki se vanje naseli. Zato se izmikajo enoznačnemu zapisu, vizualnemu motrenju ter mentalni likovni analizi in namesto tega zahtevajo po fizično doživetje umetnine.

Likovni kritik Andrej Pavlovec ob prvi predstavitvi ambienta Sprehod skozi sliko leta 1985 v Škofji Loki zapisal, da so njegovi objekti – slike, ki sestavljajo celoto ambienta, kot iztrganke iz neke večje kompozicije, so kot nekakšen kolaž, ki prosto lebdi (neprilepljen) v galerijskem prostoru. S stropa viseči stalaktiti obojestransko poslikanih kartonov organskih oblik udejanjajo avtorjevo vizijo sprehoda skozi gozd. Poslikani mobili se vsakič drugače odzovejo na prisotnost obiskovalca v prostoru. Sproščena barvitost, igrivost in spremenljivost izražajo prvinsko, otroško ustvarjalnost – Vinko Tušek je namreč tudi spontanost otroške risbe, ki se bolj kot v formalno ustreznemu končnemu izdelku kaže v fizičnem aktu ustvarjanja, odkrival že kot študent in kasneje likovni pedagog.

Diptihi, kakršna sta Beli diptih in Rjavi diptih iz leta 2004, so tridimenzionalne slike s kasetiranimi razdelki, v katere umetnik razvrsti raznolike geometrijske in organske plastične oblike. Te podobe spominjajo na odprte srednjeveške oltarne skrinje, na šatulje z dragocenimi zakladi ali škatle, v katerih zbiralci sistematizirajo, razvrščajo in kategorizirajo najdene primerke. Enobarvna polihromacija v nevtralnem odtenku poenoti različne objekte, predvsem pa izpostavi igro svetlobe in sence znotraj reliefnih polj in tako optično in dejansko poudari prostor.

Monika Ivančič Fajfar

Marko Tušek: Otroške oči, v Vinko Tušek: Pogled podobe, razstavni katalog, (ur. Miloš Bašin), Bežigrajska galerija 2, Ljubljana: MGML, 2014, str. 6.
Andrej Pavlovec: Sprehod do triptiha, ponatis besedila v Vinko Tušek: Srečanje s prostorom, (ur. Branko Sosič), Kranj: samozaložba 1999, str. 159.
Prav tam, str. 24-25.

BELI DIPTIH
2007
mešana tehnika
100 x 100 x 6 cm

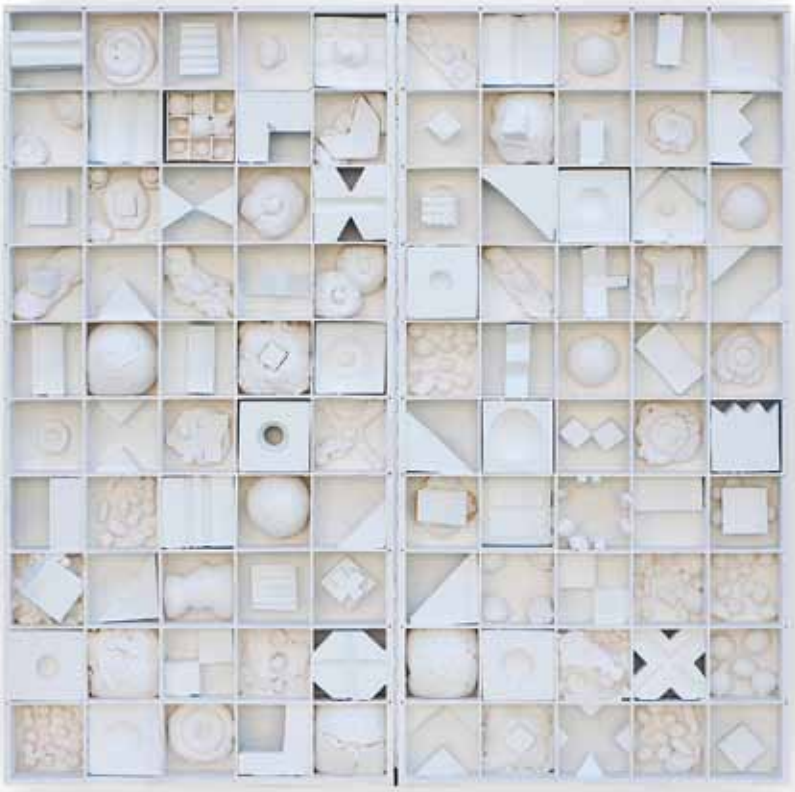

VINKO TUŠEK

Vinko Tušek se je rodil 5. septembra 1936 v Ljubljani. Študiral je na ALU v Ljublajni. Svoje znanje risanja je poglabljal pri profesorjih Francetu Miheliču, Mariju Preglju, Slavku Pengovu, slikanja pri Gabrijelu Stupici, grafične tehnike pa pri Riku Debenjaku. V jeseni leta 1962 se je zaposlil na osnovni šoli v Goričah pri Golniku kot likovni pedagog. Leta 1963 je diplomiral iz slikarstva pri profesorjih Maksimu Sedeju in Gabrijelu Stupici. Ukvarjal se je s pedagoškim delom, bil je strokovni vodja za likovno dejavnost pri Zvezi kulturnih organizacij Kranj, do upokojitve 1999 je deloval kot samostojni kulturni delavec. Ustvarja ambientalno plastiko, slike, objekte, grafiko in freske. Od leta 1967 dalje je imel 73 samostojnih in več kot 200 skupinskih razstav doma in v tujini (Avstrija, Češka, Francija, Nemčija, Italija, Poljska in ZDA). Za svoje likovno delo je prejel številne nagrade: Zlata ptica (nagrada revije Mladina 1971), Prešernova nagrada za Gorenjsko (1973), odkupna nagrada na 5. bienalu male plastike v Murski Soboti (1981), nagrada Prešernovega sklada (1982), častna nagrada na 1. Ex temporu ARGE v Beljaku (1988), 3. nagrada Bienala mesta Kranja (1993). Živel je v Kranju

Zoran Srdić Janežič je v svoji instalaciji združil dva predhodna kiparska cikla Corpus indeterminata ter Empire strikes back & forward. Uporabil je tako kolažni kot tudi asemblažni pristop, ki se združuje na ravni podob kot tudi družbenih in zgodovinskih kontekstov. Mavčni monolitni kipi predstavljajo vodje kranjske industrije ali pa tiste, ki želijo to industrijo rešiti. Kipom je nadel torbice z drobižem za prvo pomoč, na torbice pa je našil logotipe kranjskih tovarn. Nasproti njim je postavil delavski razred oblečen v nakupovalne vrečke sedanjih velikih trgovskih verig. Čeprav imamo občutek, da se za instalcijo skriva hrepenenje po cvetočem obdobju kranjske industrije, ki so jo izpodrinile velike mednarodne trgovske verige, nas avtor opozarja, da gre bolj ali manj za prikaz padca kvalitete, vrednosti in sposobnosti človeka, ki se je vdal današnjemu stanju, ki ga narekuje svet.

Melita Ažman univ. dipl. um. zg.

ZORAN SRDIĆ JANEŽIČ

Zoran Srdić Janežič, rojen 4. Septembra 1974. v Kranju. Študiral na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, smer kiparstvo, kjer je diplomiral leta 2004 pri prof. Sreču Draganu. Po končanem študiju se je zaposlil v delavnici Lutkovnega gledališča Ljubljana kot oblikovalec lutk - kipar. Študijsko se izpopolnjuje na raznih mojstrskih delavnicah obdelave različnih materialov. Ukvarja se z risbo, kiparstvom in performansem. Živi in ustvarja v Ljubljani.

FERIT CORPUS ET DEINCEPS RETRO
2014
mavec, polivretan, blago, nakupovalne vrečke, evropski denar
5 celopostavnih kipov iz mavca z maskami h cca 2,5 m; 7 kipov iz blaga h cca 1,90 m

KUPOLE – RAZSTAVA / INŠTALACIJA SVETLOBNIH KUPOL

Na trati pred srednjeveškim stolpom Škrlovec bo na ogled razstava 4 svetlobnih kupol na temo subjektivnega občutenja hrepenenja, želja, strahu in sreče. Pleksi steklo bo poslikano s štirimi različnimi podobami z akrilnimi barvami, telesa bodo podsvetljena z led lučkami.
„V likovnem delu me zanima učinek umetne konkretne svetlobe na barvno površino, obenem pa se dotikam vprašanj umestitve likovnega dela v javni - negalerijski prostor in prehodnosti v urbanem prostoru. Slike najbolje pridejo do izraza ponoči. S tem se odprejo nove dimenzije doživljanja slike. S svetlobo se neka materija želi odtrgati od materialnega. Paul Virilo je nekoč rekel: »Od materije – zemlje, do vesolja – svetlobe je en sam korak, skok ali vzlet, ki nas za hip reši težnosti.« To brezzračnost želim doseči v sliki kjer je opazovalec tisti, ki gleda iz nasprotne strani stene v Altamirsko jamo.

Anderja Eržen

ANDREJA ERŽEN

Andreja Eržen je bila rojena 21. januarja 1969. v Ljubljani. Iz slikarstva je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, pri profesorjih Francu Novincu in dr. Jožefu Muhoviču. Ustvarja na področjih slikarstva, animacije, ilustracije, tradicionalne umetniške grafike in grafičnega oblikovanja. Prejela je priznanje za kvaliteto likovnih del na Festivalu likovnih umetnosti Kranj 2013 - ZDSLU. Do sedaj je imela 18 samostojnih razstav in 41 skupinskih razstav in projektov. Živi in ustvarja v Goričanah pri Medvodah.

Vizualna podoba na začetku 21. stoletja nagovarja gledalca, ne samo s statičnostjo, umeščenostjo in aksiomatičnostjo podobe kot take, ampak z uporabo novih tehnologij transcendira vizualni svet na novo, sublimno raven. Od kje smo, kdo smo in kam gremo, večna vprašanja na katera iščemo večne odgovore.

Mag. Zoran Poznič, akad. kipar

MATEJ OCEPEK

Matej Ocepek je rojen v Trbovljah leta 1977. Poleg študija ekonomije na Visoki Poslovni Šoli, leta 2002 odide na izobraževanje na filmsko šolo Rockport College Maine v ZDA, kjer prejme štipendijo, kot prvi evropski študent. Izobraževal se je na področju filmske režije, snemanja zvoka ter fotografije. Po vrnitvi nazaj v Slovenijo dela kot režiser, video snemalec, montažer ter snemalec tona. Kot samostojni avtor v letih od 2002 - 2012 ustvari več kratkih in dolgih filmov, umetniških predstav, AV performansov in zvočnih inštalacij. Sklada tudi glasbo.

EX DRUMMER
video

TRI POTI
video

ŠPELA PAVLI

Špela Pavli (1982) je diplomirala iz likovne umetnosti, pri prof. Petri Varl, na Pedagoški Fakulteti v Mariboru. Je doktorska kandidatka Teorije in filozofije vizualne kulture na Fakulteti za humanistične študije v Kopru, specializacija pri prof. Alešu Erjavcu z naslovom doktorske teme »Kritika teorije sodobne umetnosti pri Terryu Smithu. Od leta 2011 je aktivna članica Slovenskega društva za estetiko. Trenutno dela kot programska sodelavka v Zavodu za kulturo Delavski dom Trbovlje.

PRIMOŽ ZAKRAJŠEK

Primož Zakrajšek je rojen v Trbovljah. Svoja znanja je izpopolnjeval na raznih fotografskih in video delavnicah v Sloveniji in tujini. Svoja raziskovanja in razmišljanja izraža v digitalnih medijih, ki jih skrbno in premišljeno izbira glede na prostor in čas predstavitve. Je ustanovni član skupine V.A.T. (vizualna alternativa Trbovlje). S svojimi deli se predstavlja v Sloveniji in tujini.

DIGITAL LUST
video instalacija

PLASTI ŽIVLJENJA
video

ANDREJ UDUČ

Andrej Uduč je rojen 1979 v Kranju. Sociolog. Ustanovni član skupine Vizualna alternativa Trbovlje – V.A.T. Od 2009 dela kot programski sodelavec v Delavskem domu Trbovlje. Področja umetniškega ustvarjanja: fotografija, video, novi mediji.

MAŠA JAZBEC

Maša Jazbec je diplomira iz likovne umetnosti na Univerzi v Mariboru z delom Intermedijska umetnost kot fenomen sodobne umetniške prakse. Študij je nadaljevala na oddelku za nove medije Interface culture na Univerzi za umetnost in Industrijsko oblikovanje Linz v Avstriji. Je ustanovna članica umetniške skupine V.A.T. (Vizualna alternativa Trbovlje). S svojimi umetniškimi deli se je predstavila v Sloveniji (MFRU, Sonica, Art Stays) in v tujini (Ars Electronica v Linzu, TEDx Dunaj).

MECHANIC ORGANIC
video

Nagrada ZDSLU

Nagrado Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov podejuje za umetniške dosežke na področju likovnega ustvarjanja.
Nagrada pomeni priznanje avtorju za njegovo dolgoletno delo in je slovesno podeljena v okviru Festivala umetnosti v Kranju.
Po sklepu Umetniškega sveta ZDSLU je prejemnik Nagrade ZDSLU za leto 2014 akademski slikar

STANE JAGODIČ

Lucijan Bratuš
predsednik Umetniškega sveta ZDSLU

SREBRNA VERTIKALA
asemblaž
1983

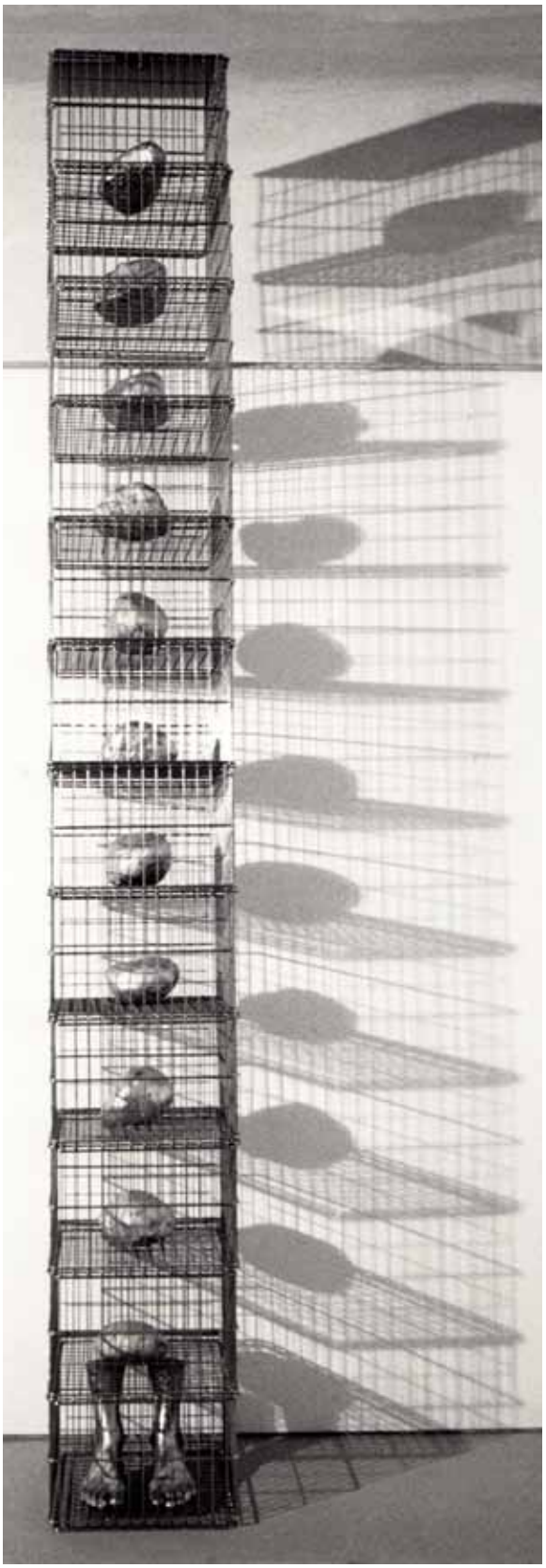

Stane Jagodič je eden redkih vizualnih umetnikov, pri katerih bi lahko govorili o mnogostranskem in kompleksnem likovnem delovanju. V umetnikovem obsežnem likovnem opusu so prehajanja med različnimi področji likovnega izraza in uporaba različnih likovnih zvrsti in postopkov vselej služili krepitvi vsebinskega izražanja. Izvrstno obvladovanje risbe je bilo predpogoj za satirično ilustracijo in karikaturo, s katerima je Stane Jagodič dosegel mednarodni uspeh. Kritično in ironično pozicijo do okolja je Stane Jagodič ohranil tudi pri drugih likovnih zvrsteh. Slikarstvu in ilustraciji so se pridružili kreativna uporaba fotografskega medija (fotomontaža, fotogram), kiparstvo, performans, asemblaž in instalacija, ki spadajo tudi med osrednje značilnosti delovanja članov mednarodne in angažirane Grupe Junij, katere gonilna sila je bil Stane Jagodič. Tovrstno likovno delovanje je mogoče po zaslugi avtorjevega poznavanja sodobnih likovnih tehnologij in novih tehničnih zmožnosti, skratka razgledanosti, ki sega izven ožjega likovnega področja. Pri nekaterih konceptualnih izhodiščih se je Stane Jagodič namerno naslonil na zgodovinske avantgarde oziroma radikalne umetniške prakse prve polovice 20. stoletja. Tudi v tem primeru je večina avantgardističnih pristopov služila negovanju vsebinske – celo socialne, politične in družbene angažiranosti, kar je v slovenskem prostoru redkost.
Stane Jagodič je poudaril: »Angažirani umetnik želi svet dejavno, socialno, moralno spreminjati, ga izboljšati, ne le estetsko olepšati, poduhoviti. Njegov apel je duhovit, provokativen, začinjen s sarkazmom, z malo zlobnosti na račun neumnosti, primitivnosti, moralne sprijenosti. Je razmišljanje o krutih usodah, o konfrontaciji 'velikega' in 'malega' človeka, nesmislih narave, o ekološkem barbarstvu, militarizmu, birokratizmu ... Je plod intenzivnega razmišljanja skozi zavestne in podzavestne izkušnje, osvetljevanja skrivnosti porajanja, življenja, minljivosti, neskončnosti.« (iz pogovora Draga Medveda z umetnikom »Svetloba in tema sta okvir biti«, Delo, 1988, št. 278)

Lev Menaše je v umetnikovem opusu izpostavil dvoje ključnih principov. Tako je Stane Jagodič v poznih šestdesetih letih preteklega stoletja na svojih objektih-montažah začel uporabljati načelo konstrukcije, poznega pa ga je prenesel tudi v fotografijo in fotomontažo oziroma fotokolaž, grafiko, spraygram in karikaturo. Drugi je princip »nepričakovanega srečanja«, ki je bil vzpostavljen v simbolizmu, v likovni umetnosti pa so ga uveljavili dadaisti in povzeli surrealisti (dr. Lev Menaše, besedilo v katalogu razstave Zoo Poetika / Zoo Poetics 1963–2008, Jakopičeva galerija v Ljubljani, 2008, str. 3)

Stane Jagodič se je z likovnimi objekti začel ukvarjati konec šestdesetih let. Oprl se je na nekatere pristope, ki jih je uveljavil tudi pri satirični ilustraciji in fotomontaži (satirična akumulacija motivov, paradoks). Tudi pri objektih je prisoten konstruktivističen postopek oziroma postopek »likovne montaže«, ki je hkrati postopek vzpostavljanja neobičajnih vsebinskih odnosov med predmeti, ki dobijo v umetnikovem likovnem svetu nove pomene. Formalno plat postopka je sorazmerno lahko pojasniti. Stane Jagodič uporablja oziroma bolje rečeno izbira ready-made predmete in jih povezuje v nove celote, v nove likovne organizme – asemblaže. Ne moremo govoriti o »klasičnih« ready-made predmetih in objektih ali asemblažih, saj avtor najdene, odslužene ali kupljene predmete (t. i. objet trouvé, zlasti serijski izdelki) pogosto razdira, dopolnjuje z barvo, iz dveh ali več sorodnih komponent sestavi novo celoto, ki lahko spet učinkuje kot ready-made predmet. To počenja z veliko mero estetskega posluha, saj na primer lepoto oblik in struktur lahko najde v ustroju računalnika in drugih elektronskih ter mehaničnih naprav, ki ga spominjajo na človeško telo.
Stane Jagodič je zapisal: »Doslej sem uporabljal naslednje tehnične načine: lepljenje, montiranje, betoniranje, zabijanje, privijanje, prebadanje, šivanje, vezanje, spajkanje, magnetiziranje in enostavno zlaganje – sestavljanje (aranžiranje) uporabnih predmetov, različnih materialov v likovne celote, ki sem jih vključeval ali inštaliral v interier ali postavljal v eksterier (urbani prostor

ali čisto neokrnjeno krajino). Slednje je bilo vedno fotodokumentirano in nato porušeno (razdrto).
V ikonografskem smislu pa se v mojih objektih – montažah, asemblažih najpogosteje pojavljajo naslednji predmeti, elementi: kletka (mreža), konzerva, okno, pismo, britvica, obliž, medicinski pripomoček, serijske otroške igrače, kamen, krogla, kruh, dinamično razgibane strukture (površine) in različni svetlobni izvori, kar sem pri drugih tehničnih zvrsteh kombiniral tudi s figuro, ženskim aktom.« (Stane Jagodič, »Ustvarjanje drobnih čarovnij«, Primorski dnevnik / Republika, 1994, št. 268)

Siceršnjo nezdružljivost različnih predmetov in njihove navidezno nesmiselne in paradoksalne kombinacije je Stane Jagodič uspel premagati z veliko mero estetskega posluha. Med raznolikimi komponentami (npr. plastične živali in otroške lutke / tehnološki elementi) je vzpostavljena nova konstelacija, ki privede do novega konteksta, nove poante objekta in hkrati spodbudi dialog z gledalci. Brez fizične preobrazbe nastanejo novi likovni organizmi. Stane Jagodič tovrsten kreativni postopek imenuje »poetična kombinatorika«, »asemblažna kombinatorika« ali »objekt montaža«.

Likovni objekti avtorja, ki je v svojem likovnem opusu izpričal posluh za surrealistične in dadaistične izkušnje, imajo večplasten značaj. Velja opozoriti na prepletanje osebnega in občega oziroma splošnega, individualnih izkušenj in odzivanja na globalne družbene probleme. Pomenska podstat večine objektov je dokaj premočrtna in bolj kot na razumski ravni dojemljiva intuitivno. Zato spodbujajo gledalca k intenzivnejšem miselnem angažmaju, s katerim lahko postopoma odkrije izpovedno poanto in sporočilno ostrino posameznega objekta. Stane Jagodič je od konca šestdesetih let zasnoval več kot 250 tridimenzionalnih objektov, v katerih lahko vidimo likovne komentarje vojne, militarizma, komercializacije življenja, potrošništva, družbene manipulacije, odtujenosti, deformacije, represije in drugih mehanizmov sodobnega sveta. Zato objekti Staneta Jagodiča iz ožjega likovnega področja pogosto zahajajo v širši teritorij humanistične angažiranosti.

Stane Jagodič je razmišljujoč umetnik in želi v ta proces vplesti tudi obiskovalce razstav, o čemer pričajo naslovi objektov, s katerimi je želel sugerirati njihovo vsebinsko podstat. Pri vrsti likovnih objektov je namerno ohranil pomensko dvoumnost. Predmeti, iz katerih so sestavljeni, so znani, a kljub temu že prvi Jagodičev pomemben objekt NLP iz leta 1969 spominja na futuristično tvorbo, zgrajeno iz neznanih elementov. Podobni predmeti imajo v posameznih Jagodičevih predmetnih združbah lahko različne pomene. Tovrsten princip spodbuja gledalce k iskanju vsebinske poante in razbiranju asociativnih in simbolnih razsežnosti. Povezovanje otroških lutk ali živalic in kovinskih aparatur včasih opozarja na krhkost in ranljivost človeškega habitusa ali na ekološko problematiko. Lahko nas spodbudi k razmisleku o človekovem mestu v sodobni tehnološki civilizaciji. Kletke praviloma nastopajo kot simbol utesnjenosti in ujetosti. V primeru multipliciranja kovinskih kletk pri velikih objektih Srebrna vertikala in Neskončna vertikala pa so posamezne enote spremenile v simbola neskončnega, v vrata v iracionalno. Ta vtis krepi enakomerno nizanje steklenih krogel ali srebrno obarvanih kamnov, medtem ko odlitki nog postavljajo objekt na tla umetnikove humanistične angažiranosti.

ddr. Damir Globočnik, umetnostni zgodovinar in likovni kritik

HORIZONT PLAZME
asemblaž
1983

STANE JAGODIČ

Stane Jagodič (rojen leta 1943) že od sredine 60. let aktivno deluje na različnih področjih likovne umetnosti. Po končani Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani leta 1970 je kmalu dosegel status enega najaktivnejših in najpomembnejših umetnikov v tedanji Jugoslaviji, ki je hitro vzpostavil lasten prepoznavni vizualni in konceptualni jezik. V svojem vselej iščočem, razvijajočem se in kontinuiranem opusu je privzemal različne načine umetniške produkcije in se je posluževal raznorodnih umetniških medijev kot so fotografija, slikarstvo, grafika, karikatura, performans, asemblaž in objektna umetnost (instalacije). Stane Jagodič že vse od leta 1967 raziskuje umetniško rabo fotografije in nekaterih njenih kreativnih derivatov kot sta fotomontaža ali foto-kolaž; prav slednja zasedata izjemno pomembno mesto v njegovi umetniški produkciji. Njegova specifična produkcija je v svojem času pomenila velik korak naprej znotraj praks umetniške fotografije tako na lokalnem kot širšem regionalnem kulturnem in umetniškem prizorišču ter je pomenila predvsem opozicijo prevladujočim tokovom tedanje umetniške produkcije. Stane Jagodič je so-ustanovitelj in konceptualni vodja Grupe Junij, ki je aktivno delovala med leti 1970 in 1985 kot široka umetniška platforma, aktivno vključujoč številne pomembne lokalne in mednarodne umetnike. Kot samostojni umetnik je Stane Jagodič sodeloval na več kot 50 samostojnih in peko 200 skupinskih razstavah v domačem in mednarodnem prostoru.

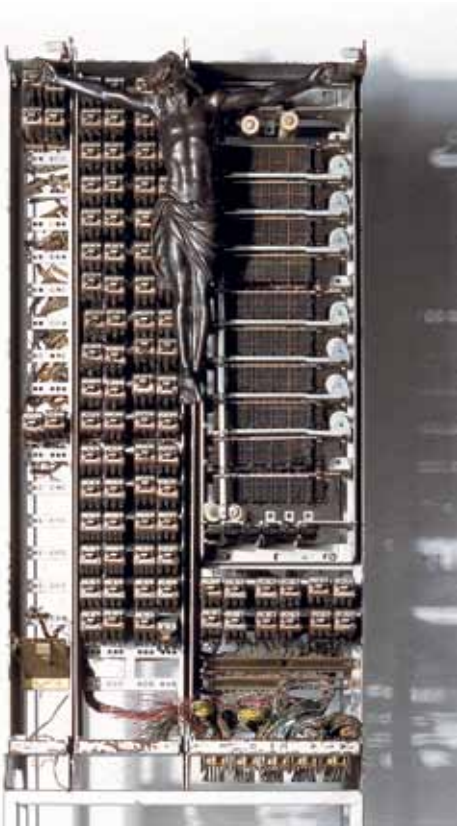

TEHNO PASION

HAPPY BABY
2009
objekt montaža

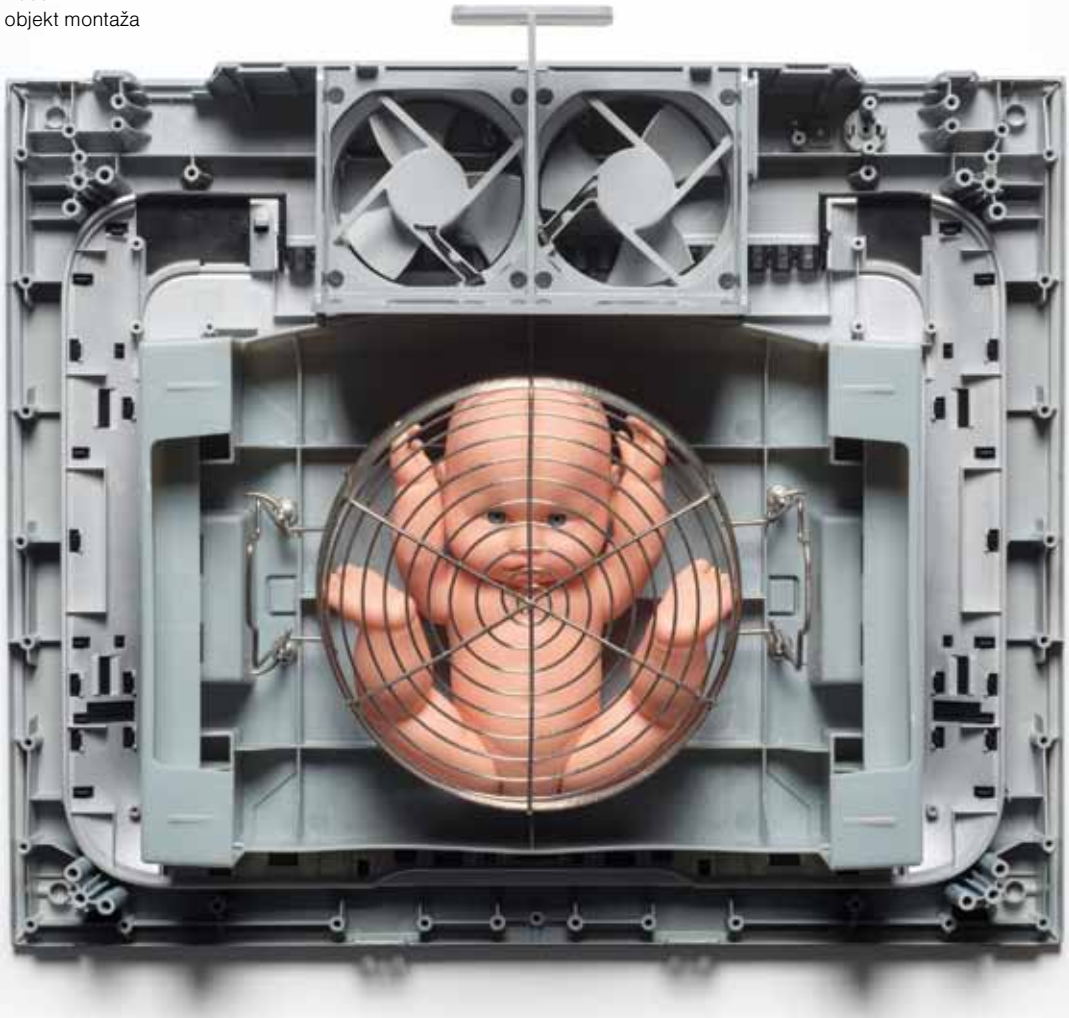

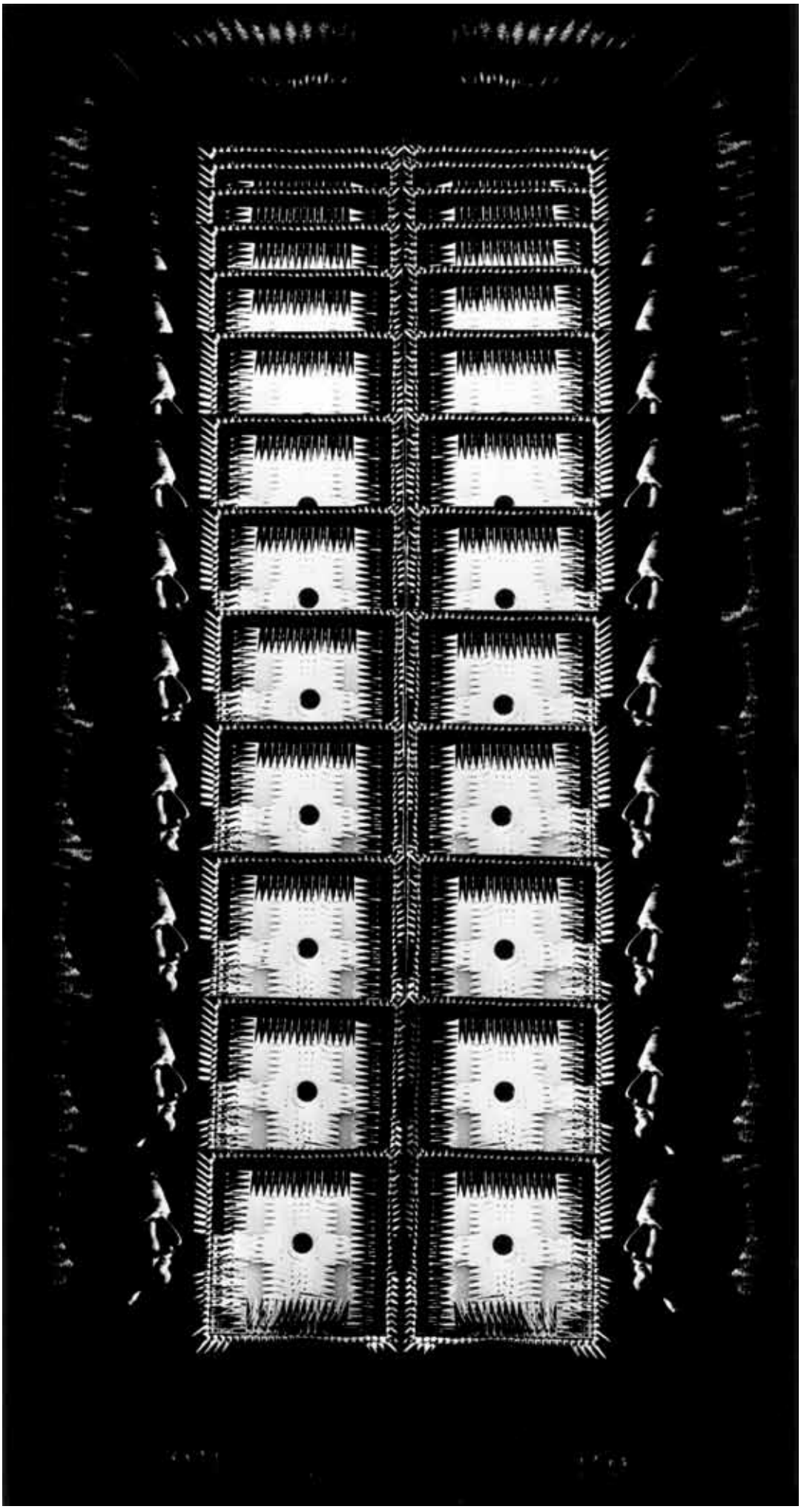

AVTOPORTRET

Črtomir Frelih se tokrat predstavlja z ciklom, ki ga je poimenoval Lisice. Lisico kot zvitorepko poznamo iz pravljic, bajk, legend in mitov. Večinoma jo v pravljicah prikazujejo kot pametno, pregnano živo bitje, ki pogosto izrablja nemočne, da s tem kompenzira svojo nizko rast. Po drugi strani velja za prekanjeno, sleparsko, zahrbtno in bahaško, tuji pa ji nista niti norost in modrost. V kmečkemu svetu velja za vsiljivko in kradljivko, medtem ko jo v Azijskem svetu zaradi njenega instinkta in modrosti cenijo. V antiki je veljala zaradi rdečega kožuha za demona ognja, v srednjem veku pa kot utelešenje hudiča. Keltska tradicija, jo enači z bogom Hermesom kot spremljevalko duš. V bibličnem jeziku pa jo pogosto povezujejo z zlobo, zahrbtnostjo, brezmejnostjo in pohlepom. Torej si lahko izvor naslova razložimo na več načinov, čeprav vemo, da avtor pogosto vključuje aktualne teme v vsebinski koncept svojega dela, ki ga prikaže na socialno, kritično, humorno ironičen način. V kolažu je kot osnovo uporabil stirodur, ki ga poznamo kot izolacijsko sredstvo, na katero lepi lepenko, kot dopolnilo pa uporablja slikarske postopke kot so akrilne barve, akrilno emulzijo, gravuro, svinčnik, pastel in pesek. Prevladujejo zemeljski toni, rumena, sivinska lestvica, ter črno bela barva. Njegova dela so prikazana na abstrahiran poenostavljen način. Kompozicijo gradi s pomočjo barvnih površin v katerih poudari horizontalo ali vertikalo, na kateri upodablja lisice, znake, ter komentarje, ki jih napiše s svinčnikom. Do izraza pa zaradi samega materiala prihaja tudi tekstura. Simbolni pomen in spremni komentar nas navdihneta, da začnemo iskati resnico, ki se skriva za lisico.

Melita Ažman univ. dipl. um. zg.

LISICE SO SE ODLOČILE, DA JE TREBA ...
2014
akril, pesek, šablona, gravura, transfer/lepenka
50 x 50 cm

PRIHODNOST PRIHAJA OD TUKAJ
2014
akril, gravura, transfer/lepenka
50 x 50 cm

ČRTOMIR FRELIH

Črtomir Frelih se je rodil 20. avgusta 1960 na Nomenju v Bohinju. Diplomiral je leta 1985 na ALUO v Ljubljani pri prof. Zvestu Apoloniju in tam opravil specialistični študij grafike pri prof. Zvestu Apolloniju in Branku Suhyju in magistrski študij likovne didaktike. Sedaj je izredni profesor za risanje in grafiko na Pedagoški fakulteti Univerze v Ljubljani, kjer je predstojnik Oddelka za likovno pedagogiko. Imel je okoli 60 samostojnih razstav in sodeloval na številnih skupinskih predstavitvah slovenske umetnosti doma in v tujini (mdr.:Leverkusen, Seul, Pariz, Bonn, Assen, Dunaj, Oregon, Puebla). Živi in ustvarja v Radomljah in Bohinju.

»Mislim, da mi je risba najljubša disciplina. Sodobna risba je sicer večplastna. Enkrat je to zame le bežen zapis neke informacije, drugič je to skica ali zgolj vaja za roko. Risba, ki je dokončno, zaključeno samostojno delo, mi je najbližja.« (Marko Elsner Grošelj: Strast in lepota slikarstva; Pogovor s slikarjem Hermanom Gvardjančičem).

Razstava del Hermana Gvardjančiča v Galeriji Prešernovih nagrajencev za likovno umetnost v Kranju (nagrado Prešernovega sklada je umetnik prejel leta 1981) in nato v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec razpira pogled na umetnikovo delo z dveh različnih perspektiv. Razstava v Kranju obsega slikarjev opus od leta 1983 (Krajina, akril na platnu) in se zaključuje s Krajino iz leta 2014 , ki jo je slikar ustvaril prav za to razstavo. V Galeriji Prešernovih nagrajencev se slikar predstavlja s slikami, kolaži in akvareli, pri čemer se potrjujejo ugotovitve mnogih, da je temelj vseh Gvardjančičevih del risba. Dober poznavalec Hermana Gvardjančiča, Jaša Denegri, je zapisal, da »ciklus pejsažev, ki jih je umetnik začel ustvarjati leta 1981, predstavljajo rokopisi – teksti, v katerih je umetnik nosilec čutnih doživetij«. Slikar v svojih pejsažih išče psihološke razbremenitve, zato so ti »psihični pejsaži« podobe, ki nagovarjajo gledalca, da se odpove zgolj iskanju mimetičnega in se prepusti predvsem čustvovanju. Mnogo teh del bo na ogled tudi v Kranju.

Spremni tekst h kranjski razstavi je napisal Andrej Medved, ki vidi Gvardjančiča kot slikarja sublimnega in tistega umetnika, čigar roka instinktivno sledi občutenju njegovega sveta. Postavitev del v Slovenj Gradcu bo izpostavila risbo kot tisto sredstvo umetnikovega izraza, ki mu je zelo blizu. Kustos razstave v Slovenj Gradcu je Marko Košan, ki je skupaj z umetnikom zasnoval način predstavitve s poudarkom na risbah.

Umetnik vseskozi ostaja zavezan mediju slike in risbe. Podobno kot sled svinčnika na papirju ali čopiča na podlagi pušča za sabo umetniško pot raziskovanja in proučevanja, poučevanja in ustvarjanja, ki se pomembno zarisuje v slovenski in širši umetniški prostor. Pogled na delo umetnika iz dveh perspektiv presega koncept prenosa razstave umetnika z ene lokacije na drugo, saj govori dve različni zgodbi, ki se med sabo prepletata. To, kar bo videno v Kranju, bo videno tudi v Slovenj Gradcu, ker vsaka Gvardjančičeva risba-slika nosi v sebi vse slike – tiste, ki so že in tiste, ki še niso naslikane.

Andreja Hribernik,
direktorica Koroške galerije likovnih umetnosti Slovenj Gradec

Marko Arnež,
vodja Galerije Prešernovih nagrajencev za likovno umetnost Kranj

*Besedilo je bilo objavljeno v katalogu ob razstavi Hermana Gvardjančiča v Galeriji Prešernovih nagrajencev za likovno umetnost Kranj.

HERMAN GVARDJANČIČ

Po šoli za oblikovanje je študiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani (1963–1964) pri Zoranu Didku, Milovanu Kranjcu in Francetu Uršiču, nato slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (1964 –1968), pri profesorjih Maksimu Sedeju, Mariju Preglju. Na ALU je leta 1971 magistriral iz slikarstva pri Zoranu Didku. Od 1987 in 1997 je bil profesor risanja in slikanja na Pedagoški fakulteti v Ljubljani. Od leta 1997 je profesor risanja in slikanja na ALUO v Ljubljani. Priredil je več kot 76 samostojnih razstav. Za svoje delo je prejel številne nagrade (Groharjeva nagrada). Leta 1981 je prejel nagrado Prešernovega sklada za delo na razstavi Atelje leta 1980 v Likovne salonu Riharda Jakopiča. Leta 1990 je prejel Jakopičevo nagrado.

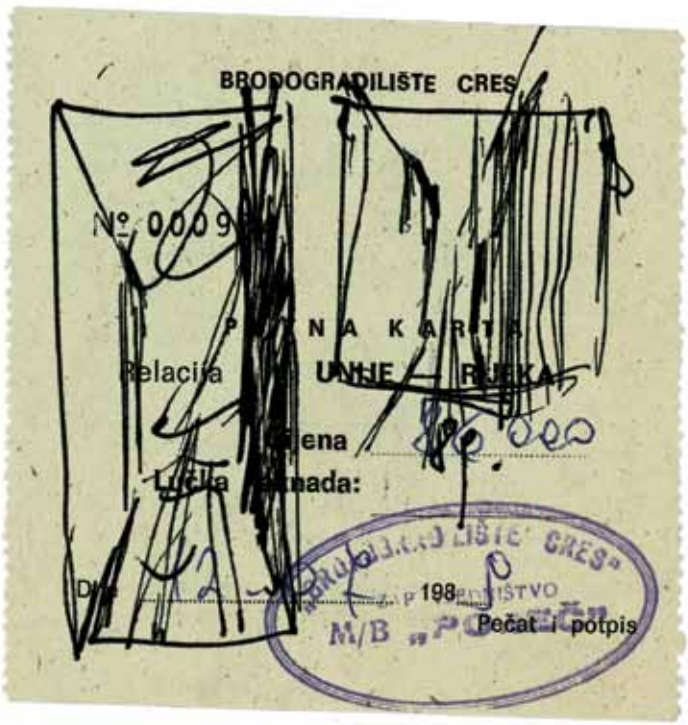

LARISSA TOMASSETTI

Larissa Tomassetti je rojena 1972 leta v Gmündu. Študirala je slikarstvo in grafiko pri Prof. Stejskalu na HS „Mozarteum“ v Salzburgu, kjer je opravila diplomo z odliko. Ukvarja se z inverzijo, obrnitvijo. Spoprijema se tako z tehničnimi, kot tudi vsebinskimi napetostnimi med pozitivnim in negativnim ali pa prelomi z vnaprej določenimi pravili. Zanima jo risba, slikarstvo in fotografija. V kulturnem mestecu Gmündu ima z možem Atelje Larissa & Frank Tomassetti (Kropiunik), ki se nahaja v Parterju Maltatora, ter je dnevno odprt od meseca maja do meseca oktobra.

INGRID RIEBLER

Ingrid Riebler je rojena 1960. v Špitalu na Dravi. V letih 1978 - 81 je obiskovala Pedagoško akademijo v Gradcu. 1983. je študirala na Dunaju psihologijo in naredila izobraževanje za psihoterapevtko. Od 2003 - 2009 je študirala na Universität für angewandte Kunst na Dunaju, likovno in medijsko umetnost, pri Gerdi Fassel (kiparstvo) und Erwinu Wurmu (keramiko). Imela je več skupinskih in samostojnih razstav. Je pobudnik Kunst/Kulturinitiative Artists in Residence na Milštatskem jezeru - Seeboden za leto 2014.

WERNER F. STADLMANN

Werner F. Stadlmann je rojen 1964 v Beljaku na Koroškem. V letih 1989 – 1998 je študiral na Akademiji za likovno umetnost na Dunaju. Nato pa nadaljeval na Meisterschule für Architektur pri Prof. Timo Pentilä in diplomiral 1998 leta pri Prof. Rüdiger Lainer.

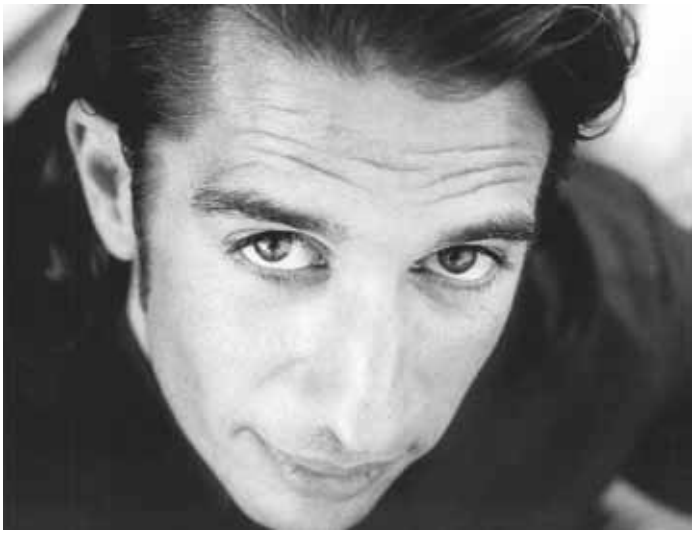

LARISSA TOMASSETTI

Larissa Tomassetti je rojena 1972 leta v Gmündu. Študirala je slikarstvo in grafiko pri Prof. Stejskalu na HS „Mozarteum“ v Salzburgu, kjer je opravila diplomo z odliko. Ukvarja se z inverzijo, obrnitvijo. Spoprijema se tako z tehničnimi, kot tudi vsebinskimi napetostnimi med pozitivnim in negativnim ali pa prelomi z vnaprej določenimi pravili. Zanima jo risba, slikarstvo in fotografija. V kulturnem mestecu Gmündu ima z možem Atelje Larissa & Frank Tomassetti (Kropiunik), ki se nahaja v Parterju Maltatora, ter je dnevno odprt od meseca maja do meseca oktobra.

TREE STILLS
2011
kolaž na les
40 X 30 cm

INGRID RIEBLER

Ingrid Riebler je rojena 1960. v Špitalu na Dravi. V letih 1978 - 81 je obiskovala Pedagoško akademijo v Gradcu. 1983. je študirala na Dunaju psihologijo in naredila izobraževanje za psihoterapevtko. Od 2003 - 2009 je študirala na Universität für angewandte Kunst na Dunaju, likovno in medijsko umetnost, pri Gerdi Fassel (kiparstvo) und Erwinu Wurmu (keramiko). Imela je več skupinskih in samostojnih razstav. Je pobudnik Kunst/Kulturinitiative Artists in Residence na Milštatskem jezeru - Seeboden za leto 2014.

ALISIA ALONSON
plinasti beton, mavec, najdenec
8 x 6 x 36 cm

WERNER F. STADLMANN

Werner F. Stadlmann je rojen 1964 v Beljaku na Koroškem. V letih 1989 – 1998 je študiral na Akademiji za likovno umetnost na Dunaju. Nato pa nadaljeval na Meisterschule für Architektur pri Prof. Timo Pentilä in diplomiral 1998 leta pri Prof. Rüdiger Lainer.

Razstava članov Likovnega društva Kranj v Galeriji Stari Mayr, je rezultat likovnih prizadevanj na področju kolaža. Avtorji jemljejo to tehniko na različne interpretacijske načine, na nosilce lepijo papir, keramiko, mreže, blago, kovance, gumo, purpensko peno in les. Iz vseh teh napol odvrženih materialov sestavljajo zaključene kompozicije, ki z iskrenostjo nagovarjajo gledalca. Včasih dobimo občutek, da se poigravajo znotraj tehnike ploskovnega čistega kolaža in že na nek način prehajajo na tridimenzionalni asemblaž.

Mag. Klavdij Tutta

JOŽE ERŽEN

Jože Eržen je rojen 19. februarja 1946 v Ljubljani. Študij kiparstva in grafike na ljubljanski akademiji za likovno umetnost je končal leta 1970 pri prof. Z. Kalinu, D. Tršarju in M. Pogačniku. 1967. je prejel študentsko Prešernovo nagrado. Doslej je imel 90 samostojnih razstav, sodeloval pa je tudi na 150 skupinskih razstavah, na različnih ex-temporih, bienalih in trienalih ter likovnih kolonijah. Največ je razstavljal na Hrvaškem, Koroškem, Nemčiji in po bivši Jugoslaviji.

TORZO
2014
kolaž
50 x 60 cm

BOLESLAV ČERU

Boleslav Čeru je rojen 19. septembra 1953. leta v Ljubljani. Že v rani mladosti se je ukvarjal z risanjem, z leti pa se je s poglabljanjem v slikarstvo razvil. Imel je več samostojnih likovnih razstav, udeležuje pa se tudi skupinskih razstav po Sloveniji in v tujini (Zgonik / Italija, Trossingen, Königsbrunn, Augsburg / Nemčija, Praga / Češka). Za svoje likovno delo je prejel tudi priznanja. Je član ZDSLU in član Društva likovnih umetnikov Kranj. Živi in dela v Kranju.

RDEČA
2014
60 x 80 cm

ŠTEFKA KOŠIR PETRIĆ

Štefanija Košir Petrić je rojena 1926. leta v Domžalah. Po končani srednji šoli ja študirala kiparstvo na ALUO v Ljubljani, kjer je 1954. diplomirala pri prof. Zdenku Kalinu. Poučevala je na osemletkah v Sisku in Domžalah, ter na Srednji usnjarsko - galanterijski šoli Domžale. Je članica ZDSLU in LDK. Ukvarjala se je s kiparjenjem in risanjem, v zadnjem času tudi s kolažem. O njej piše slovenski biografski leksikon OSEBNOSTI. Živi in ustvarja v Domžalah.

NEJČ SLAPAR

Nejč Slapar se je rodil 10. marca 1945 v Stražišču pri Kranju. Po končani gimnaziji se je najprej odločil za študij gradbeništva, nato pa se je preusmeril v grafično industrijo. Kasneje se je kot grafik popolnoma predal likovni umetnosti, vmes je nekaj časa deloval kot svobodni umetnik. Imel je preko sto samostojnih in okoli petdeset skupinskih razstav pri nas in v tujini. Udeležil se je več likovnih kolonij in ex-temporov. Živi in ustvarja v Stražišču pri Kranju.

VSE MORA VEN
2014
mešana tehnika kolaž
100 x 100 cm

BISERKA KOMAC

Biserka Komac je rojena 27. maja 1949. v Ljubljani. Srednjo izobrazbo je pridobila na gimnaziji (Šubičeva), nato je študirala najprej arhitekturo, ki je ni dokončala, ker se ji je »zgodila« družina, nato pa je po nekajletnem premoru naredila sprejemne izpite na ALUO v Ljubljani, kjer je diplomirala iz grafičnega oblikovanja pri profesorjih Ranku Novaku in Miljenku Liculu. Slikanje na ALUO je potekalo pri docentu akad. slik. Emeriku Bernardu, kiparstvo pa pri prof. Luju Vodopivcu.

V ODSEVU KRANJSKIH IZLOŽB
2014
platno akril papir
120 x 80 cm

ZMAGO PUHAR

Zmago Puhar je rojen leta 1952 v Kranju. Na ALUO v Ljubljani je leta 1977 diplomiral iz slikarstva, pri profesorjih Borčiču, Didku, Berniku in Jemcu. Njegov opus obsega več kot 60 samostojnih razstav po Sloveniji in v evropskih državah, ter v New Yorku. Poleg tega je sodeloval v številnih skupinskih likovnih projektih doma in v tujini. Od marca 2007 se v lastnem ateljeju v okviru družinskega podjetja Puhart v Kranju posveča samostojnemu ustvarjanju in likovnemu izobraževanju vseh generacij.

SITUACIJA
2014
kolaž
40 x 60 cm

LOJZE KALINŠEK

Lojze Kalinšek slikar in likovni pedagog se je rodil leta 1956. Leta 1977 je diplomiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Po končanem študiju se redno udeležuje vsakovrstnih likovnih kolonij, simpozijev in srečanj doma in v tujini. Ukvarja se tudi z ilustracijo, fotografijo in oblikovanjem na grafičnem in tehničnem področju. V več kot 35 letnem ustvarjalnem obdobju ima za seboj več kot 70 samostojnih in več kot 200 skupinskih razstav doma in v tujini.

ZGODOVINA I
2014
100 x 120 cm

ANDREJA ERŽEN

Andreja Eržen je bila rojena 21. januarja 1969. v Ljubljani. Iz slikarstva je diplomirala na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, pri profesorjih Francu Novincu in dr. Jožefu Muhoviču. Ustvarja na področjih slikarstva, animacije, ilustracije, tradicionalne umetniške grafike in grafičnega oblikovanja. Prejela je priznanje za kvaliteto likovnih del na Festivalu likovnih umetnosti Kranj 2013 - ZDSLU. Do sedaj je imela 18 samostojnih razstav in 41 skupinskih razstav in projektov. Živi in ustvarja v Goričanah pri Medvodah.

MESTO
kolaž

LUČKA ŠPAROVEC

Lučka Šparovec, rojena leta 1984 v Kranju, je v letih 2005 do 2010 študirala slikarstvo na Šoli za risanje in slikanje-Visoki strokovni šoli v Ljubljani, kjer je pri profesorjih Darku Slavcu in Tanji Mastnak leta 2010 diplomirala z odliko. Pridobila je status samozaposlene v kulturi na Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport Republike Slovenije. Je članica ZDSLU. Magistrski študij slikarstva nadaljuje na ALUO Univerze v Ljubljani.

BREZ NASLOVA
2014
kolaž na platno
60 x 50 cm

TOMAŽ ŠEBREK

Tomaž Šebrek se je rodil 26.12.1963 v Kranju. Osnovno likovno dejavnost posveča grafiki. Deluje na področju slikarstva in kiparstva, slednje mu predstavlja dominantno vlogo njegovega delovanja. Izobraževal se je pod strokovnim vodstvom v Ljubljani, Novem Mestu in Kranju. Deluje od leta 1987, izključno na področju likovne umetnosti, samostojno pa od leta 2001. Imel je več samostojnih in skupinskih razstav doma in v tujini.

SEME ZLA
2014
kolaž
120 x 60 cm

BREZ NASLOVA
2014
kolaž, pena, guma

JANEZ PRAPROTNIK

Janez Praprotnik se je rodil leta 1947 v Ljubljani. Po končani Šoli za oblikovanje se je zaposlil, ob delu študiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani, nato slikarstvo na ALUO. Diplomiral je pri prof. Štefanu Planincu, ter se vrnil na delo grafičnega oblikovalca v prehrambeno podjetje. Ob tem je redno slikal in svoja dela predstavljal na samostojnih in skupinskih razstavah. Ob risanju, slikanju in grafiki se ukvarja tudi s fotografijo. Je član ZDSLU. Živi in dela v Domžalah.

FRANC BEŠTER

Franc Bešter se je rodil 1957 leta. Maturiral je na gimnaziji Kranj, nato pa študijsko pot nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani kjer je 1983. diplomiral pri profesorjih: Š. Planinc, J. Bernik, G. Gnamuš. Do sedaj je imel okoli 50 samostojnih razstav, sodeloval pa je tudi na številnih skupinskih razstavah, kolonijah in ex temporih. Je član ZDSLU in Likovnega društva Kranj in Društva oblikovalcev Slovenije.

JOŽE STRAŽAR KIYOHARA

Jože Stražar je bil rojen leta 1940 v Škocjanu pri Domžalah, leta 1965 pa je odšel na Švedsko novim življenjskim izzivom naproti. Tu je začel tudi s pridobivanjem umetniške izobrazbe, najprej na višji šoli za umetnost St. Erik in drugod, nato pa se je še dodatno izobraževal pri umetniku Kegu Haberju. Njegova dela izpričujejo mislečega in čustvenega človeka - človeka, ki se ne želi vsiljevati svetu in naravi, temveč biti del nje. Danes s soprogo Sumiko Kiyohara živi in ustvarja v tišini domačega ognjišča v predmestju Stockholma.

POLET ZKOZI ČAS I .
2014
18 x 27 cm

BRINA TORKAR

Brina Torkar je rojena 8. marca 1978. na Jesenicah. Zaključila je SŠOF v Ljubljani, smer grafični oblikovalec. Leta 2002 se je vpisala na ALUO smer slikarstvo pri profesorju Emeriku Bernardu. Leta 2005 je tri mesece študirala na National College of Art and Design v Dublinu na Irskem, četrti letnik je zaključila leta 2006 pri prof. H. Gvardjančiču. Diplomirala je 2007, na temo Slika kot prostor izmenjave piktoralnih in sodobnih reprodukcijskih postopkov, pod mentorstvom doc. prof. Sergej Kapusa. Trenutno nadaljuje podiplomski študij na ALUO.

DEKLE JE PO VODO ŠLO
2014
120 x 110 cm

VERONIKA VESEL POTOČNIK

Veronika V. Potočnik se je rodila leta 1987 v Kranju. Po SŠOF se je leta 2006 vpisala na ALUO in 2012. diplomirala iz slikarstva pri prof. Hermanu Gvardjančiču in Milanu Eriču. Sodelovala je na študentskih skupinskih razstavah v Brežicah in Ljubljani, ter leta 2010 na grafični delavnici v Rheinu / Nemčiji. Razstavljala pa je tudi na skupinski razstavi U35 Mlada umetnost iz Škofje Loke in okolice, januar 2014. Živi in dela v Kranju.

OMARE, KI SE ODPIRAJO
2014
90 x 95 cm

IRENA JERAS DIMOVSKA

Rojena 17.08.1960 v Kranju, leta 1985 je diplomirala slikarstvo na ALUO v Ljubljani pri profesorjih Andreju Jemcu in Jožefu Muhoviču, ter leta 1988 končala magistrski študij konservatorstva in restavratorstva z nazivom magister umetnosti pri profesorju Francu Kokalju. Od leta 1990 je članica DSLU v Ljubljani. Od leta 1992 je zaposlena je v Gorenjskem muzeju v Kranju kot konservatorsko restavratorska svetovalka. Do sedaj je imela šestindvajset samostojnih razstav ter preko 150 skupinskih razstav doma in v tujini.

BREZ NASLOVA
2014
kolaž
100 x 70 cm

BOGE DIMOVSKI

Rojen je 1952. v Ropotovem v Makedoniji. Leta 1978 je diplomiral iz slikarstva na ALUO v Ljubljani pri profesorjih Štefanu Planincu in dr. Jelisavi Čopič. Končal je podiplomski študij restavratorstva in konservatorstva z nazivom magister umetnosti pri profesorju Francu Kokalju in dr. Jelisavi Čopič, ter podiplomski študij grafike pri profesorjih Bogdanu Borčiću in Francetu Curku. Od leta 2003 deluje tudi kot likovni kritik. Do sedaj je imel 42 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 300 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel dve nacionalni ter dvanajst mednarodnih nagrad.

BREZ NASLOVA
kolaž
70 X 50 cm

Kolaž je neločljivo povezan z začetkom izdelave papirja, ki sega v leta okoli 105 pred našim štetjem. Iz potrebe po razmnoževanju budističnih duhovnih spisov so na Kitajskem v drugem stoletju pr. n. št. uporabljali postopek podoben kolažu, kjer so lesene matrice odtisnili na papir. Gre za primere prve tiskane besede. Z razvojem tradicionalnega in sodobnega tiska se je do današnjih dni ohranila ročna izdelava umetniškega papirja, medtem ko se je proizvodnja industrijskega papirja povečala in pocenila. Prav zaradi raznovrstnih potreb in cenejše izdelave so postali papirni izdelki nepogrešljiv material pri izdelavi kolaža. Iznajdba fotografskega postopka je k uporabi kolažne tehnike prispevala fotografijo, ki se je kasneje razširila tudi na ostala vizualna umetniška področja. Razvoj fotografsko trajnih postopkov leta 1827 je omogočil neomejene možnosti uporabe fotografije. Kasneje, v času analitičnega kubizma med letoma 1912 in 1915, se je kolaž v likovni umetnosti popularizira in zaživel samostojno smer. Slikarji nadrealisti so se ukvarjali s »fotomontažo« in uporabljali različne tehnike: fotografski kolaž, slikarski, ilustrativni, grafični in kiparski kolaž ter razne kombinacije, kot so papirni kolaž iz recikliranega, strukturiranega, teksturiranega do prozornega paus papirja. Fotokolažno tehniko kot umetniško izražanje so uporabljali zlasti v času dadaizma in nadrealizma. V kiparstvu se beseda kolaž redkeje uporablja, kljub temu, da se kiparji poslužujejo sodobnih tradicionalno kiparskih materialov ali njihovih kombinacij, od barvnih kovin, lesa, do plastike in ostalih naravnih materialov. Tridimenzionalne kiparske intervencije se na ploskvi dodajo, odvzemajo, lepijo, varijo, spajkajo. Kolaž ponuja različne izrazne možnosti, od eksperimentiranja in improvizacije do neposrednega analitičnega pristopa. Od klasičnega slikarstva se razlikuje z neposrednim vnašanjem raznolikih materialov, barv, oblik, struktur, ki jih doživljamo kreativno, informelovsko svobodno, kar je v nasprotju s tradicionalnim iluzionističnim slikarstvom. Med zvrsti kolaža sodi tudi knjižno oblikovanje zaradi konceptualno urejene kolažne vsebine in vezave, kot je npr. knjiga umetnikov. Knjižno oblikovanje, sestavljanje tiskane vsebine, ilustracije in vezave so postajali skozi civilizacijska obdobja vedno bolj zanimivi in zahtevni. Likovne kolažne tehnike lahko uporabljamo kot samostojne ali v kombinacijah z drugimi vizualnimi področji umetnosti. Kolažno izvedbo lepljenih naravnih materialov, kjer debelina ne presega 3 mm, lahko uporabimo kot matrico za tisk. Na ploskev lahko vnašamo raznovrstne lahke materiale, kot je npr. tiskan časopisni papir, recikliran v kolažni tehniki. Vse materiale, tako organske kot anorganske, lahko preoblikujemo v kolažne podobe. Kolaž kot umetniško delo nastaja z lepljenjem, dodajanjem različnih raznobarvnih materialov, kot so npr.: papir, lepilni trakovi, usnje, les, steklo, tekstil, tiskovina, fotografije na različne podlage. S plastenjem raznovrstnih materialov pridobimo zaključeno vizualno monokromno ali komplementarno kompozicijo ter različno barvno, teksturno ali strukturno površino plitkega reliefa. Razstavljena dela so se prilagodila letošnji temi, ki jo narekuje mednarodni festival umetnosti v Kranju. Klasičen kolaž, kot ga poznamo iz umetnostne zgodovine, je na sedanji razstavi sodelujočih umetnikov slovenske umetnosti produkcijsko skromnejši, minimaliziran bolj na lokalne kolažne intervencije. Sodelujoči člani Združenja umetnikov Škofja Loka in Likovnega društva Kranj se predstavljajo s svobodno, neobremenjeno temo, individualnim pristopom geometrijskih, organskih motivov, figuralnih kompozicij, domišljijskih abstraktno-stvarnih, konceptualno sodobnih, rahlo strukturiranih izvedb in raznovrstnih pristopov do izbranega motiva.

BERKO, digitalna, domišljeno obdelana barvna fotografija, odtisnjena na aluminijasti plošči, z motivom mestne ulice predstavlja vsakdanji trenutek, cestni vrvež. Naključni motiv skriva avtoportretne podobe, resnični in domišljijski svet, sanje in želje. Nenavadno zgovoren in prepričljivo uprizorjen prizor mestnega križišča. Odprt športni avto kaže na središče dogajanja, tj. avtorjevo prisotnost. Avtoportretne upodobitve v vzvratnem avtomobilskem ogledalu nas namreč neprestano opazujejo in opozarjajo, da nismo daleč od njegovih božičnih zvezd. Avtor v grafičnih delih dosledno sledi svojemu miselnemu konceptu estetsko privlačnih samopodob, ki postanejo samopromocija.

IRENA JERAS DIMOVSKA izpostavlja samozavestne sedeče ženske figure. Kolažni, tiskani izrezi dnevnega časopisa v ozadju kažejo na obris, silhueto nočnega urbanega okolja. Z neposrednim, preprostim pristopom vnaša v svoja dela življenjsko energijo kot enkraten, neponovljiv osebni dogodek. Abstraktne kompozicijske impresije poveže v »vseh« smereh skozi široke, razgibane, vijugaste linijske poteze. Uporablja tradicionalno slikarsko tehniko prostorskega iluzionizma.

Slikarsko spontane in neposredno upodobljene akvarele s tradicionalno vzhodnimi, liričnimi motivi iz narave doživlja kipar **JOŽE STRAŽAR** v prispodobi poetičnega haikuja. Transparentni, vodeni barvni nanosi rastlinskih motivov, tulipanov, ponazarjajo krhkost, to pa še poudari z obletavanjem metuljev. Vzhodnjaški motiv vsebuje mehkobo, veliko svetlobe, toplino, poetičnost in je fragmentaren v izvedbi. Uporablja mešano tehniko kolažnega slikarstva.

Minimalno interveniranje kolaža **BOGETA DIMOVSKEGA** kaže na avtorjevo iskanje estetsko in domišljijsko obdelanih, preglednih in na videz preprostih likovnih zapisov. Prvotno začetno rešitev, idejo, dopolnjuje s papirnatimi trakovi, kar prispeva k zbistritvi, čistosti in preglednosti abstraktnega kompozicijskega reda. Dela poudarjajo zadostno vertikalno barvno in oblikovno vsebinsko dinamiko.

Abstraktno transformacijo krajinskega motiva v toplih barvnih odtenkih **BARBARA DEMŠAR** bogati z zanimivimi, naključno razpršenimi linijskimi in ploskovnimi »znaki«. Papirnati kvadrati različnih oblik so osnova za nastanek kasnejših kolažnih postopkov. Avtorica je združila tehnologijo ročne izdelave papirja in jo dopolnila z osebnim pristopom abstraktno simboličnih upodobitev občutljivih liričnih podob. Poletne sončne pokrajine, ujete v mrežni linijski sistem, kažejo na počasen študijski pristop.

Horizontalno postavljeni reliefni odlitki, artefakti, atributi iz različnih časovnih obdobij izumrle civilizacije imajo v delih **LOJZETA KALINŠKA** arheološki pomen. Na zgornjem in spodnjem delu surovega slikarskega platna so nalepljeni reliefni motivi, frizi, ki jih beremo kot izpovedne epitafe. Razstavljeni sliki imata enako kompozicijo, razlikujeta se v zgodbi. Pokončni trakovi, prilepljeni na platno, ustvarijo iluzijo prostora. Pri obeh delih je upodobil ženske figuralne podobe na način nove figuralike. Uporabil je kolažno mešano tehniko: lepilo in pesek ter gradbeni material za relief in upodobitev bika.

IRENA GAYATRI HORVAT je za kolažne slike uporabila različno teksturirana platno in papir. Uporablja centralno vertikalno postavitev velikih barvnih ploskev na strukturiranem blagu, geometrijsko kompozicijo in zemeljske barvne odtenke. Gre za klasičen primer kolaža z abstraktnimi geometrijskimi podobami, ki so na eni sliki simetrično urejeni, na drugi pa simetrično premaknjeni.

MARJAN PREVODNIK je uporabil čisto kolažno tehniko. Vertikalni kompoziciji je dodal različne strukture in oblike papirja ter obogatil barvno vsebino s pomočjo valjev in odtisov. Upodobljeno delo asociira na pokrajino z ločenim horizontom, abstrahirano zemljo, vodo in nebom. Deluje nenavadno prostorsko, nadrealistično. V spodnjem delu kolaža je uporabil zemeljske barve, v zgornjem delu pa modrino neba. Mejni horizont je postavil na polovico formata slike.

V pravokotnih pokončnih ali kvadratnih formatih **AGATE PAVLOVEC** nastajajo figuralne abstraktne podobe, izstopajoče z intenzivnimi, ploskovno rdečimi odtenki. Uporablja različne tekstilne podlage raznovrstnih oblik, velikosti in tekstur, ki jih kasneje premika, barvno usklajuje in poveže s podlago. Od začetnih uvodnih abstraktnih pa do figuralnih postavitev je vseskozi prisotna risba, ne glede na kompozicijsko vsebino. Običajno sega risba v spodnji del do polovice telesa, zlasti se posveča študijski upodobitvi stopal. Ostali del telesa je zamegljen, začutimo ga le kot obris. Neopredeljen spol asketske figure obogati z minimalnimi poudarki in barvno poveže z grobimi, naravnimi strukturami pravokotnih pasov.

JOŽE ERŽEN je kipar, ki se je posvetil slikarstvu obmorskih motivov. Krajinarski motivi v modrozelenih odtenkih predstavljajo panoramski pogled na obalo. Avtor je prilepil v sredino ali levi del sredine manjšo kvadratno sliko kot povečan detajl ženske figure na obali. Gre za povečavo dogodka na obali, gledano z druge perspektive, kar pomeni sliko v sliki. Obe sliki sta grajeni enako. Pri eni sliki je uporabil komplementarne barve, pri drugi je poudaril risbo. Prikazuje povezanost človeka z naravo.

MATEJ PLESTENJAK je kipar, ki se predstavlja z reliefno kovinsko plastiko. Gre za barvna in strukturna nasprotja, kjer nastajajo notranje napetosti med kovinami, bolj ali manj zarjavelimi materiali, preluknjanimi tankimi ploščami recikliranega starega železa, ki ga pokriva, ploskovno plasti v nove vsebine. Naključne oblike zavrženega železa in novega materiala z uporabo različnih mrež stke, spoji in zvari v abstraktno, reliefno informelovsko, pravokotno kompozicijo.

BRINA TORKAR ne uporablja tehnike kolaža v klasičnem pomenu. Po principu kolaža razporeja po ploskvi kompozicije različnih motivov v (ne)običajne fotografske razporeditve. Različne figuralne kompozicije dajejo občutek sestavljanja več konceptualno prilepljenih, nepovezanih tem v eno zgodbo. Predstavlja se s tradicionalno temo, prav tako tudi z materialom, ki ga uporablja. Podlaga za slikanje je svila, ne grundirano platno. Uporablja simbolne, žive barve, hinduistično erotične scene ob vodi in budistične, fragmentarne pripovedne zgodbe. Ozadje je poslikano z rastlinskim motivom. Slike so komplementarne ter tako barvno kot vsebinsko ilustrativne.

Abstraktni motiv na beli papirni podlagi kvadratnega formata **LUČKE ŠPAROVEC** je naslikan z lazurnimi akvarelnimi barvami in različnimi čopiči. Razpršena, fragmentarno povečana kompozicija daje videz naključij, gestualne nemirne poteze pa potekajo iz robov proti sredini slikovne ploskve na vseh štirih straneh kvadrata.

V kolažni tehniki in univerzalnem slogu geometrijske abstrakcije je **ZMAGO PUHAR** »upodobil« arhitekturne strukturne predloge, ki asociirajo na sodobne fasade. Prostorsko vertikalno ali horizontalno poudarjeno postavitev z različno oblikovanimi papirnatimi trakovi, pravokotnimi ali kvadratnimi izrezi raznovrstnih tekstur, barv ali črtnih sledi, prilagodi industrijskim ali ročno izvedenim vzorcem. Uporablja mrežasto urejene kompozicijske rešitve zlatega reza. Njegova tehnika likovnega izražanja se je razvijala neodvisno od motiva, postala je preverjena, skladna z njegovim karakterjem.

mag. Boge Dimovski

BERKO

Berko s pravim imenom France Bečič se je rodil 8. marca 1946 v Ljubljani. Obiskoval je srednjo šolo za Oblikovanje in fotografijo v Ljubljani. Leta 1965 in 1966 je bil na študijskem potovanju po Grčiji in Italiji. Študijsko pot je nadaljeval na Pedagoški akademiji Univerze v Ljubljani, kjer je leta 1968 diplomiral pri prof. Zoranu Didku. Leta 1973 je nadaljeval študijska potovanja po Nemčiji, Nizozemski, Franciji in Švici. 1974. pa je pridobil status samostojnega umetnika. Živi in dela v Škofji Loki.

NIKOLI NISTE DALEČ OD BERKOVE ZVEZDE
2011
digitalni print na aluminij
50 x 100 cm

MATEJ PLESTENJAK

Matej Plestenjak se je rodil 12. december 1966. Študiral je na oddelku za kiparstvo na ALUO, kjer je 1991 diplomiral pri prof. Slavku Tihcu. Vzporedno je študiral še likovno pedagogiko. Od leta 1998 je zaposlen kot profesor za likovno vzgojo na Gimnaziji Škofja Loka. Poleg ukvarjanja s kiparstvom tudi slika, riše, tiska ter vodi likovne tečaje in delavnice. Je član Združenja umetnikov Škofja Loka. Občasno se predstavlja s samostojnimi, bolj pogosto pa sodeluje na skupinskih razstavah tako doma kot v tujini.

INHIBICIJA MODIFIKACIJE UMA
2014
kolaž iz korodirane pločevine, katran
140 x 80 cm

BARBARA DEMŠAR

Barbara Demšar je rojena leta 1969 v Kranju. 1988. končala SŠOF v Ljubljani. Leta 1997 je diplomirala na oddelku za likovno pedagogiko na Pedagoški fakulteti v Ljubljani pri prof. Hermanu Gvardjančiču. Izpopolnjevala se je v Cité Internationale Des Arts, v Parizu, Francija, 2001, in Vermont Studio Center, Johnson, Vermont, ZDA, 2002. Za svoje delo je prejela številne pohvale, priznanja in nagrade (20) v Sloveniji, na Hrvaškem in v ZDA. Pripravila je preko 20 samostojnih in sodelovala na več kot sto skupinskih razstavah doma in v tujini.

UMETNOST
2014
Karton, papir, sukanec
cca 95 x 95 x 8 cm

AGATA PAVLOVEC

Agata Pavlovec je rojena 28. aprila 1973 v Kranju. Študijsko pot je začela na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, smer likovna pedagogika, nato pa se je leta 1996 vpisala na ALUO v Ljubljani, kjer je leta 2002 diplomirala. Leta 2011 je na Pedagoški fakulteti zaključila Pedagoško andragoško izobraževanje. Sodeluje na samostojnih in skupinskih razstavah, kolonijah, in delavnicah. Za svoje delo je prejela več priznanj in nagrad. Zadnja leta je strokovna sodelavka Sokolskega doma v Škofji Loki.

NESLIŠANI KLIC
2014
kolaž, mešana tehnika
110 x100 cm

MARJAN PREVODNIK

Marjan Prevodnik se je rodil leta 1955 v Ljubljani. Študij je začel na Pedagoški akademiji v Ljubljani 1977 (smer likovna pedagogika in zgodovina) in nadaljeval 1986. na ALUO v Ljubljani, smer slikarstvo pri prof. G. Gnamušu, tam je naredil še specialistični študij grafike pri prof. Branku Suhyu, 1989. Od leta 1993 naprej opravlja naloge pedagoškega svetovalca za likovno vzgojo in umetnost na Zavodu RS za šolstvo v Ljubljani. Je član ZDSLU.

BREZ NASLOVA
2014
kolaž na platno
60 x 40 cm

KAR VIPAVSKI KRIŽ DA
2014
kolaž
75 x 55 cm

LUČKA ŠPAROVEC

Lučka Šparovec, rojena leta 1984 v Kranju, je v letih 2005 do 2010 študirala slikarstvo na Šoli za risanje in slikanje-Visoki strokovni šoli v Ljubljani, kjer je pri profesorjih Darku Slavcu in Tanji Mastnak leta 2010 diplomirala z odliko. Pridobila je status samozaposlene v kulturi na Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport Republike Slovenije. Je članica ZDSLU. Magistrski študij slikarstva nadaljuje na ALUO Univerze v Ljubljani.

BOGE DIMOVSKI

Rojen je 1952. v Ropotovem v Makedoniji. Leta 1978 je diplomiral iz slikarstva na ALUO v Ljubljani pri profesorjih Štefanu Planincu in dr. Jelisavi Čopič. Končal je podiplomski študij restavratorstva in konservatorstva z nazivom magister umetnosti pri profesorju Francu Kokalju in dr. Jelisavi Čopič, ter podiplomski študij grafike pri profesorjih Bogdanu Borčiću in Francetu Curku. Od leta 2003 deluje tudi kot likovni kritik. Do sedaj je imel 42 samostojnih razstav, sodeloval pa je na preko 300 skupinskih razstavah doma in v tujini. Za svoje delo je prejel dve nacionalni ter dvanajst mednarodnih nagrad.

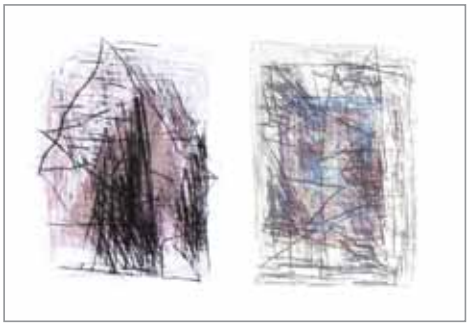

BREZ NASLOVA
2014
kolaž
70 x 100 cm

BREZ NASLOVA
2014
digitalni kolaž
50 x 70 cm

IRENA JERAS DIMOVSKA

Rojena 17.08.1960 v Kranju, leta 1985 je diplomirala slikarstvo na ALUO v Ljubljani pri profesorjih Andreju Jemcu in Jožefu Muhoviču, ter leta 1988 končala magistrski študij konservatorstva in restavratorstva z nazivom magister umetnosti pri profesorju Francu Kokalju. Od leta 1990 je članica DSLU v Ljubljani. Od leta 1992 je zaposlena je v Gorenjskem muzeju v Kranju kot konservatorsko restavratorska svetovalka. Do sedaj je imela šestindvajset samostojnih razstav ter preko 150 skupinskih razstav doma in v tujini.

JOŽE STRAŽAR KIYOHARA

Jože Stražar je bil rojen leta 1940 v Škocjanu pri Domžalah, leta 1965 pa je odšel na Švedsko novim življenjskim izzivom naproti. Tu je začel tudi s pridobivanjem umetniške izobrazbe, najprej na višji šoli za umetnost St. Erik in drugod, nato pa se je še dodatno izobraževal pri umetniku Kegu Haberju. Njegova dela izpričujejo mislečega in čustvenega človeka - človeka, ki se ne želi vsiljevati svetu in naravi, temveč biti del nje. Danes s soprogo Sumiko Kiyohara živi in ustvarja v tišini domačega ognjišča v predmestju Stockholma.

NORDIC SUMMER 2
84 x 84 cm

BRINA TORKAR

Rojena je bila 8. marca 1978. na Jesenicah. Zaključila je SŠOF v Ljubljani, smer grafični oblikovalec. Leta 2002 se je vpisala na ALUO smer slikarstvo pri profesorju Emeriku Bernardu. Leta 2005 je tri mesece študirala na National College of Art and Design v Dublinu na Irskem, četrti letnik je zaključila leta 2006 pri prof. H. Gvardjančiču. Diplomirala je 2007, na temo Slika kot prostor izmenjave piktoralnih in sodobnih reprodukcijskih postopkov, pod mentorstvom doc. prof. Sergej Kapusa. Trenutno nadaljuje podiplomski študij na ALUO.

VODE!
2014
135 x 100 cm

LOJZE KALINŠEK

Lojze Kalinšek slikar in likovni pedagog se je rodil leta 1956. Leta 1977 je diplomiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Po končanem študiju se redno udeležuje vsakovrstnih likovnih kolonij, simpozijev in srečanj doma in v tujini. Ukvarja se tudi z ilustracijo, fotografijo in oblikovanjem na grafičnem in tehničnem področju. V več kot 35 letnem ustvarjalnem obdobju ima za seboj več kot 70 samostojnih in več kot 200 skupinskih razstav doma in v tujini.

EVROPA POTEM
2014
120 x 70 cm

NEPRIČAKOVANI
2014
130 x 70 cm

IRENA GAYATRI HORVAT

Irena Gayatri Horvat je bila rojena v Zagrebu, ker je tudi končala Likovno akademijo, pri prof. Miroslavu Šuteju. Trenutno dela doktorat razvojne psihologije na FF v Ljubljani. Na študijskih potovanjih je preučevala mnoge kulture sveta, med drugimi Indijo, Nepal, Tibet, Malezijo, Tajsko, Indonezijo, Argentino in Čile. Ob likovni dejavnosti in sodelovanju na številnih projektih, samostojnih in skupinskih razstavah, je sodelovala na več mednarodnih umetniških simpozijih doma in po svetu. Ob slikarstvu pa se posveča tudi art-terapiji. Imela je številne samostojne razstave doma in v tujini.

JOŽE ERŽEN

Jože Eržen je rojen 19. februarja 1946 v Ljubljani. Študij kiparstva in grafike na ljubljanski akademiji za likovno umetnost je končal leta 1970 pri prof. Z. Kalinu, D. Tršarju in M. Pogačniku. 1967. je prejel študentsko Prešernovo nagrado. Doslej je imel 90 samostojnih razstav, sodeloval pa je tudi na 150 skupinskih razstavah, na različnih ex-temporih, bienalih in trienalih ter likovnih kolonijah. Največ je razstavljal na Hrvaškem, Koroškem, Nemčiji in po bivši Jugoslaviji.

V ZAVETJU PINIJ
2014
60 x 50 cm

KOMPOZICIJA 1
2014
kolaž
40 x 35 cm

ZMAGO PUHAR

Zmago Puhar je rojen leta 1952 v Kranju. Na ALUO v Ljubljani je leta 1977 diplomiral iz slikarstva, pri profesorjih Borčiču, Didku, Berniku in Jemcu. Njegov opus obsega več kot 60 samostojnih razstav po Sloveniji in v evropskih državah, ter v New Yorku. Poleg tega je sodeloval v številnih skupinskih likovnih projektih doma in v tujini. Od marca 2007 se v lastnem ateljeju v okviru družinskega podjetja Puhart v Kranju posveča samostojnemu ustvarjanju in likovnemu izobraževanju vseh generacij.

Predloge del **Tine Pavlin** so avtorske risbe, študijske skice stiliziranih figur, katerim oblikuje domišljijska oblačila. Letos je za 3. mednarodni festival likovnih umetnosti svojo modno skico dopolnila z asemblažem (asemblaž se od slike razlikuje v tem, da že plastično posega v prostor), ki ga je kreirala iz za to posebej krojenega in sešitega jeansa, prilepljenega na ploskovito risbo študijskega modela. Ženski lik je mestoma tudikolažirala brusnim papirjem, ki ima svojevrstno teksturo ter sijoče oranžni kolorit.Na ta načinje poudarila komplementarni barvni kontrast k modrini jeansa. Osrednjo figuro spremljajo tekstilni kolaži - povečave detajlov njene obleke. Ob podrobnejšem opazovanju gledalca nagovarjajo tudi dekorativne linije šivov. Le ti so in ostajajo stalnica v kreacijah Tine Pavlin, vendar tokrat nastopajo bolj v monokromni barvni skali.
Dialog ne pomeni le verbalno komuniciranje, lahko je tudi so kreiranje. Izraz komunikacija. ima latinski izvor iz cum unum, kar dobesedno pomeni kot eno.
Na festivalu v Kranju sta tokrat kot eno izpoved svojih doživljanj sveta skozi likovno – oblikovalsko unikatno govorico kolažiranega komuniciranja združili **Jana Seliškar** in **Nataša Druškovič**. Ustvarjalki se izražata skozi različne materiale in imata popolnoma različno likovno prakso, dasi ravno obe ustvarjata v svetu modnega oblikovanja. Janin nagovor je izrazito grafičen. Svoje ideje pretvarja v računalniški jezik in laserski izrez, kar ji omogoča mojstrsko natančnost v izdelavi. Mrežo, kot temeljno izhodišče, dopolnjujejo Natašini kovani bakreni krogi, premišljeno vstavljeni v module presečišč kvadratne mreže. Baker, element, ki ga človek oblikuje že od prazgodovine, deluje v Natašinih izdelkih s teksturnimi finesami organsko in s pridihom arhaičnosti. Kvadrat in krog sta elementa ki simbolizirata zemeljsko in duhovno. Prepletanje praznega in polnega v prostor segajočih elementov je dialog med nosilcem in nošenim, kot osnovnima kompozicijskima artikulusoma.

Petra Vencelj, univ.dipl. umetn. zgodovinar in univ. dipl. geograf.

TINA PAVLIN

Tina Pavlin je rojena 1978. v Kranju. Po zaključeni SŠOF je nadaljevala študij na Naravoslovnotehniški fakulteti smer modno oblikovanje. Kot modna kostumografinja sodeluje z BB teatrom, plesnimi skupinami Qulenium, Mana,...Zavod za turizem Kranj, oblikuje pa tudi plakate za družabne prireditve in revijalni tisk. Včasih šivanje zamenja z risanjem. Svoje risbe nato transformira na oblačila s pomočjo tiska.

POVEČAVA
2014
80 x 60 cm

JANA SELIŠKAR

Jana Seliškar se je rodila 9. novembra 1978 v Kranju. Zaključila je SŠOF kot modna oblikovalka in nadaljevala študij na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je absolvirala smer kiparstvo. Ukvarja se z unikatnim oblikovanjem usnjene galanterije in igrač. Z blagovno znamko “Debudok” je sodelovala na razstavah in sejmih v domačem in mednarodnem prostoru.
Oblikuje tiskovine, kostume, reciklira, ilustrira, predvsem pa ustvarja unikatne modne izdelke (torbe, oblačila, modni dodatki). Blizu ji je grafično in industrijsko oblikovanje.

NATAŠA DRUŠKOVIČ

Nataša Druškovič se je rodila 28. septembra 1976 v Kranju. Zaključila je SŠOF v Ljubljani. Leta 2005 je diplomirala na Visoki strokovni šoli za risanje in slikanje v Ljubljani pri prof. Daretu Birsi. Po končani diplomi je nekaj let opravljala likovno-pedagoško delo, kasneje se je angažirala tudi kot risarka arheoloških najdb. V zadnjem času se ukvarja z oblikovanjem bakrenega nakita, za katerega navdih večkrat črpa tudi iz arheoloških najdb z območja Kranja in ostale Slovenije.

Po legendi so korenine prvih krpank- patchworka povezane s čaščenjem Bude, ki mu revni sloji prebivalstva niso zmogli pokloniti več kot le koščke svile. Iz teh so kasneje sešili preprogo. Zgodovina potrjuje dejstvo, da so začetniki patchworka Amiši, švicarski priseljenci v Novem svetu. Gospodarni Amishi so različne tekstilne dekoracije sestavljali v geometričnem zaporedju po vzorcih in barvah. Tudi danes izdelovalci krpank pri svojem delu uporabljajo tekstilne ostanke, pa naj gre za klasično pravokotniško obliko izdelave tekstilne slike ali pa za svobodno neformalno varianto apliciranja tekstila na slikarski temeljnik. Pri slednjem industrijsko izdelani ostanki tkanin večinoma ne zadoščajo idejnim predstavam avtorjev, zato jih le-ti pogosto barvajo in doslikujejo sami. Ustvarjalci svoje tekstilne aplikacije podlagajo in tako ustvarjajo različne reliefe, črto svinčnika pa velikokrat zamenja igla šivalnega stroja, s katero avtorji »rišejo« po tekstilnih materialih ter ustvarjajo ples drobnih vzorcev, spiral, vodoravnih ali navpičnih rastrov.
Kot vsa umetniška dela pa tudi krpanke pripovedujejo o avtorjevem drugem jazu, so projekcija, projekt in vizija, moč, svoboda in hkrati tudi ujetost med sloje vidnega in nevidnega v življenju in delu.

Cvetka Hojnik

CVETKA **HOJNIK**

Cvetka Hojnik je rojena v Murski Soboti. Končala je študij Oblikovanja tekstilij in oblačil, NFT v Ljubljani pri prof. Darku Slavcu z diplomsko nalogo Preplet harmonije oblik in barv v krpankah. Izpopolnjuje se tudi na ALUO v Ljubljani. Aktivno razstavlja doma in v tujini že več kot 20 let. Pripravila je okoli 70 samostojnih razstav in sodelovala na številnih mednarodnih projektih. Za svoje ustvarjanje je prejela več različnih nagrad in priznanj. Živi in ustvarja v Lendavi.

BORIS **ZAPLATIL**

Boris Zaplatil se je rodil 23. aprila 1957 v Ljubljani. Po končani Šoli za oblikovanje v Ljubljani je študiral na ALUO v Ljubljani, kjer je tudi diplomiral leta 1982 pri prof. Gustavu Gnamušu in dve leti kasneje na isti šoli končal še slikarsko specialko. Od leta 1982 je član ZDSLU. V letih 2001 in 2002 je deloval kot umetniški vodja galerije Imprima v Ljubljani. Imel je 75 samostojnih, 130 skupinskih razstav in udeležil se je 46 likovnih kolonij. Za svoje delo je prejel 11 nagrad.

MARGARETA **VOVK ČALIČ**

Margareta Vovk Čalič krpanke izdeluje že preko trideset let. Pri delu najraje uporablja tradicionalne tehnike, ki temeljijo na geometrijskih vzorcih. V zadnjem času svoje znanje v obliki tečajev in delavnic posreduje tudi drugim.

RENATA **BEDENE**

Renata Bedene je diplomirala na Naravoslovnotehniški fakulteti v Ljubljani, smer oblikovanje tekstilij in oblačil. Od leta 2001 samostojno deluje na področju tekstilnega oblikovanja, 2010 pa je pridobila naziv samostojni delavec v kulturi pri Ministrstvu za kulturo RS. V istem letu je bila sprejeta v Društvo Oblikovalcev Slovenije.Leta 2009 je za tapiserijo z naslovom »Liberation of heart« prejela drugo nagrado na 15.mednarodni razstavi-European Patchwork Meeting v Francija.

detail krpanke z naslovom
POGLED V NEBO
125 x 127 cm

Arhitekturni kolaž predstavlja združitev prostorskih in materialnih danosti pri grajenju prostora, kar daje možnost mnogoterih interpretacij in izkušenj, v procesu načrtovanja in posledično samega izdelka arhitekture. Torej lahko na kolaž gledamo kot na orodje za analizo in načrtovanje, ki nam ponuja raznolik izbor materialov, tehničnih in konceptualnih rešitev, iz katerih lahko črpamo inspiracijo. Je sredstvo za oblikovanje potencialov 3D prostora v 2D medij.

Matej Mejak je svoj arhitekturni kolaž poimenoval Ne-mesto in ga vidi kot grožnjo sodobnih globalnih teženj oblike urbanih središč, ki postajajo zaradi pritiska kapitala rezultat dragih materialov in generičnih oblik brez človeškega merila. S pomočjo raznoliko oblikovanih in obarvanih kock, ki jim je nadel teksturo različnih materialov prisotnih v arhitekturi, je ustvaril prostor, ki deluje razgibano, neomejeno in nemirno.

Zanimivo zasnovo z naslovom dela Srce mesta, si je zamislila **Eva Bajec**, ki se zaveda, da mesto brez ljudi ne bi bilo to kar je, torej živo bitje. Za osnovo je tako izbrala srce, na katerega je v tlorisnem zarisu Kranja, z izrezki iz časopisa vnesla sivino ulic. Življenje pa je sliki vdahnila s pomočjo barvnih fotografij stavb v Kranju in ljudi, ki jih je računalniško dodala. Beli odtisi stopal, pa so kot srčni utrip, ki mesto ohranja pri življenju.

Marko Paušer si je zadal nalogo predstaviti miselni tok arhitektov ob nastanku nove ideje. V njem se je poglobil v samo arhitekturno problematiko, ki jo zajema v iskanju vzgibov za nastanek novih form, kot tudi analizo že obstoječega urbanega prostora in samo umestitev vanj. Izbral je tloris Kranja s področjem cerkve Sv. Kancijana in Prešernovega gledališča ter njuni fotografiji. Vse skupaj je zaokrožil z verzom Prešernove poezije Življenje ječa, ki je hkrati tudi naslov dela. Naš pogled pa usmeril na rojstvo nove ideje.

Oči kože je naslov kolaža **Aleša Peternela**, ki je želel v soje delo vnesti nekaj realno otipljivih elementov. Moč vida, ki omogoča zaznavanje z očmi je želel prenesti na druge čute kot so tip in sluh. S kolažiranjem različnih materialov je dosegel razgibanost kompozicije, ter ustvaril nov prostor - krajino. Izbira teksturnih materialov, ki jih je uporabil pa nam da možnost, da zaznamo delo tudi z otipom in posledično na ta način lahko ustvarimo tudi zvok, ki se pri tem sprosti in ga slišimo.

Melita Ažman univ.dipl.um.zg.

MATEJ MEJAK

Matej Mejak je rojen 4. februarja 1983 v Ljubljani. Leta 2001 se je vpisal na Fakulteto za arhitekturo v Ljubljani. Leta 2010 je začel profesionalno delovati na področju arhitekturnih vizualizacij in animacij. Pri svojem delu sodeluje z različnimi arhitekturnimi biroji v Sloveniji in v tujini, nedavno pa je tudi kot avtor sodeloval in prejel nagrade na različnih mednarodnih in domačih arhitekturnih natečajih. Je eden od ustanoviteljev Društva arhitektov Krarh.

NE-MESTO
2014

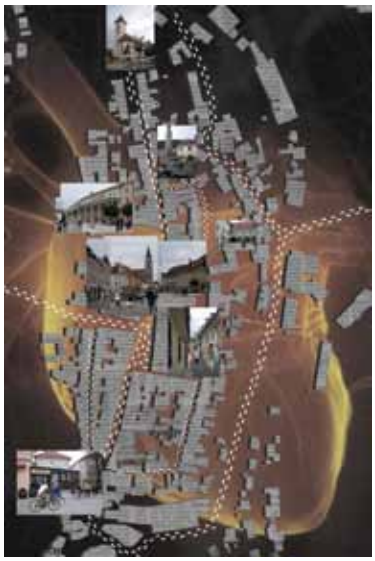

EVA BAJEC

Eva Bajec je rojena 12. januar 1992 v Kranju. Leta 2013 je diplomirala na Fakulteti za gradbeništvo, oddelek za arhitekturo v Mariboru pod mentorstvom profesorja Igor Sapača. Trenutno nadaljuje študij na drugi bolonjski stopnji in sodeluje z različnimi arhitekturnimi biroji v Sloveniji. Skupaj z različnimi avtorskimi skupinami je kot avtor sodelovala in prejela nagrade na mednarodnih in domačih arhitekturnih natečajih. Je članica Društva arhitektov Krarh.

SRCE MESTA
2014

ŽIVLJENJE JEČA
2014

MARKO PAUŠER

Rojen 10. aprila 1978 v Kranju. Leta 2001 se je vpisal na Fakulteto za arhitekturo v Ljubljani. Tekom študija je začel profesionalno delovati na področju arhitekturnih vizualizacij in projektiranja, kasneje se je uspešno preizkusil tudi v industrijskem in grafičnem oblikovanju, kjer je prejel nagrade na več oblikovalskih natečajih. Pri svojem delu trenutno sodeluje z različnimi arhitekturnimi biroji, poleg tega samostojno vodi svoj oblikovalski opus.

ALEŠ PETERNEL

Aleš Peternel je rojen 9. septembra 1981 v Kranju. Leta 2013 je diplomiral na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani pod mentorstvom profesorja Igor Kalčiča in Vojka Kilarja. Pred in po zaključku študija je sodeloval z različnimi arhitekturnimi biroji v Sloveniji. Skupaj z različnimi avtorskimi skupinami je kot avtor sodeloval in prejel nagrade na mednarodnih in domačih arhitekturnih in oblikovalskih natečajih. Je eden od ustanoviteljev Društva arhitektov Krarh.

OČI KOŽE
2014

KAROL KUHAR

Avtor je s svojo metodo ustvarjalnosti v letih delovanja izoblikoval različne tipologije, različna pomenska izražanja s katerimi kreira podobe, ki spominjajo na odnos družbe do ekologije, potrošništva, medčloveških odnosov, psiholoških stanj. V zadnjem obdobju za svoj likovni nagovor uporablja žgano in kolorirano kovino, ki jo kolažira na odpadne tiskarske plošče. Kolaž (fr. collage) je slika iz različnih, na platno ali kak drug nosilec nalepljenih materialov. Okoli 1912 so kolaž uvedli kubisti, da bi iz delcev stvari na podlagi njihove otipne vrednosti zgradili samostojne likovne ureditve. Kolaži so likovni izraz človeka industrijske dobe, njene mehanizirane serijske proizvodnje in predmetnosti, njene razuzdane potrošnje in njenega neutrudnega ustvarjanja odpadkov. So pa tudi izraz vere, da je človek tudi v takih pogojih še sposoben ustvarjati žive (ob)likovne celote. Kuhar ugotavlja, da je čas v katerem živimo čas slikovnih, pogosto prav agresivnih informacij. Brez pretiravanja je namreč mogoče reči, da so slikovne informacije danes že prevzele primat nad verbalno-jezikovnim. Tiskarske plošče ki v zelo kratkem času dobijo status družbeno brezvrednega odpadka so pritegnili ustvarjalca, da jih je na svoj način vključil v svoja dela in jim dal nov duhovni smisel. Ker so primerne tudi za nanos barvnih pigmentov in žganje jih z lastnimi inovacijami dopolnjuje, razvija in bogati ter razvija popolnoma samosvoje postopke, vključujoč tehniko prostih asociacij in na ta način gradi prepoznavni osebni likovni rokopis.

LOJZE KALINŠEK

Izhodišče Kalinškovih likovnih razmišljanj je najpogostejše v naslonu na mitološke vsebine arhaičnih obdobij v katere vpleta figuraliko. V kolaže tokrat vstavlja ploskovito obdelane like žgane gline, reliefne odlitke in kiparski artefakt – kopijo Wilendorfske Venere – uganko umetnosti kamene dobe. Za kipec iz apnenca je bil 25 tisočletij zakopan le 25 centimetrov pod površje zemlje si strokovnjaki sicer še niso popolnoma na jasnem, zakaj so bil ta in podobni kipci rabljeni, vendar pa se zdi še najbolj verjetno, da so kipci simbolizirali plodnost (pri čemer je mišljena tudi plodnost rastja) in z njo povezano bogastvo.

Iz starogrške mitologije prepoznamo motiv bika – Zeusa, ki zapelje Evropo. Erotični motiv, prežet s simboliko. Reliefi povzeti iz notranjosti cerkve sv. Donata v Zadru delujejo dekorativno in hkrati v ponavljajočih se figurah upodobljenih v arhitekturno poudarjenih nišah delujejo istočasno tudi monumentalno, slavnostno in obredno.V prepletanju mitoloških likov iz različnih družb (prazgodovina, antika, starokrščanske vsebine...) nam avtor sporoča, da miti niso le otroške bajke in pravljice, ampak povsem jasni in natančni pogledi na stvarnost. So mostovi med razumom in čustvom, med glavo in srcem.

LUČKA ŠPAROVEC

Razmišljati o kolažu in v kolažu je mlada ustvarjalka pristopila v skozi princip redukcije barv in oblik na nosilcu platna. V tehniki tuša in akvarela zarisane linije, kjer avtorica črpa iz hladnega barvnega spektra, zbudijo slutenje oblik iz našega sveta v malem ali velikem, v mikro in makrokozmosu našega vsakdana. Vzbujajo občutke nečesa onkraj, nečesa zunaj nas. Morda je to podobno nenavadnemu občutju transcendentnega izkustva, ki ga včasih doživimo ob izjemnem občutenju narave, npr. visoko v hribih, ob razburkanem morju, ob pogledu v vesolje ali pa skozi mikroskopski objektiv... Tudi ročno trgan papir, kaširan kot podstat risbi, s svojimi mehkimi robovi (pasivne linije) ustvarja samostojno pokrajino. Skrivnostno in subtilno.

Petra Vencelj, univ.dipl. umetn. zgodovinar in univ.dipl.geograf

KARLO KUHAR

Rojen je bil leta 1952 v Spodnji Besnici pri Kranju. Od leta 1972 razstavlja doma in v tujini. Imel je več kot 60 samostojnih razstav. Sodeloval je na več kot sto skupinskih razstavah v Slovenij, Avstriji, Nemčiji in Franciji. Udeležuje se umetniških srečanj in likovnih kolonij. Prejel je številne nagrade in priznanja (1981 nagrada Ex-temporu v Piranu, 1987 Velika Prešernova plaketa gorenjskih občin, 1995 in 2006 nagradi na Slovenjskem bienalu mesta Kranj).

POVEČAVA
2014
60 x 80 cm

LOJZE KALINŠEK

Lojze Kalinšek slikar in likovni pedagog se je rodil leta 1956. Leta 1977 je diplomiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani. Po končanem študiju se redno udeležuje vsakovrstnih likovnih kolonij, simpozijev in srečanj doma in v tujini. Ukvarja se tudi z ilustracijo, fotografijo in oblikovanjem na grafičnem in tehničnem področju. V več kot 35 letnem ustvarjalnem obdobju ima za seboj več kot 70 samostojnih in več kot 200 skupinskih razstav doma in v tujini.

JE BILO I
2014
120 x 80 cm

BREZ NASLOVA
2014
kolaž na platno
20 x 20 cm

LUČKA ŠPAROVEC

Lučka Šparovec, rojena leta 1984 v Kranju, je v letih 2005 do 2010 študirala slikarstvo na Šoli za risanje in slikanje-Visoki strokovni šoli v Ljubljani, kjer je pri profesorjih Darku Slavcu in Tanji Mastnak leta 2010 diplomirala z odliko. Pridobila je status samozaposlene v kulturi na Ministrstvu za izobraževanje, znanost, kulturo in šport Republike Slovenije. Je članica ZDSLU. Magistrski študij slikarstva nadaljuje na ALUO Univerze v Ljubljani.

Fotokolaž je posebna forma kolaža, ki nastaja iz fotografij ali njenih delov. S pomočjo detajlnih posnetkov lahko sestavimo celostno podobo. Imamo določeno postavitev del v nekem rastru, v katerem so posamezne slike v nasprotju oz. se povezujejo. V analogni izdelavi fotokolaža je le ta narejen na osnovi nosilca, ki je polepljen oz. prekrit z številnimi posnetki. Če pa je izhodiščna točka digitalna slika je možnost oblikovanja z različnimi računalniškimi programi za obdelavo slik še večja. Moramo pa ločevati fotokolaž od fotomontaže saj so pri fotokolažu manipulacije jasno vidne, medtem ko se pri slednji obdelava ne sme videti.

BORUT GRCE – BRUT

Brut Carniollus se predstavlja z fotokolažem urbanega prostora. Prikazuje mestne četrti, ulice in cerkve, ki jih dograjuje z različnimi kombinacijami arhitekturnih elementov, v katerih je zaznati utrip nočnega življenja in dnevne živahnosti. Poudarjena so nasprotja, kot svetloba in senca, ter igre linij, ki bežijo vertikalno, horizontalno, diagonalno in na ta način razgibajo kompozicijo, ter ustvarjajo vibracije. Dela so kot impresija, ki nas popelje v nadnaravni svet.

FRITZ RATHKE

Pri delih Fritza Rathke gre za sporočilnost, ki jo lahko zaznamo kot iskanje sledi o človekovem obstoju. Sama dela nastajajo ob sprehodih skozi mesta, kjer fotografira razne stene ali panoje s plakati in grafiti, ki ga ogovarjajo. Ti že sami po sebi delujejo kolažno, saj je mogoče zaznati ostanke predhodnih plasti, ki ponekod v kombinaciji z grafiti, kažejo na stanje današnje družbe. Gre za neposredno tehniko, saj svoje fotografije ne spreminja.

KLAUS ZLATTINGER

Zanj je značilno da gradi kompozicijo s preprostimi in nevsiljivimi stvarmi, ki jih izvzame iz realnega konteksta, ter jim da nov smisel. Tu imamo igro električnih kablov. Njegov kolaž nastaja v številnih predelanih serijah, v katerih mu kot izhodišče služi ena ali več fotografij, ter ena ali več barv. Različna kombinacija takšnih elementov, ki jih postavlja enega poleg drugega ali enega čez drugega, mu omogoča nastajanje novih asociacij resničnosti.

CVETO ZLATE

Cveto Zlate si je za svoj fotokolaž izbral njemu domačo tematiko, s poudarkom na kontrastu med svetlobo in temo. Prikazana je družba zbrana okoli mize z diagonalnim poudarkom kompozicije. Delo deluje ekspresivno, od trenutka do trenutka celo dramatično in razburljivo zaradi meglic in zabrisanosti. Opazi pa se tudi poudarek na starosti fotografij, ki je viden tako v rjavi barvi, kot tudi obrezanosti in črni obrobi del, ki dajejo celotnemu kolažu domačnost, hkrati pa v nas prebudi željo, da bi izvedeli kaj več o ljudeh in dogodku kateremu je botrovalo delo, čeprav je vsebina drugotnega pomena.

Melita Ažman univ. dipl. um. zg.

BRUT CARNIOLLUS

Brut Carniollus je rojen 1959 na Jesenicah, po izobrazbi novinar, po prepričanju zbiralec podob si služi kruh kot oblikovalec spletnih strani in računalniški guru. Pomembne skupinske razstave, ki se jih je udeležil so: v Veliki Britaniji, na Nizozemskem, Portugalskem, v Združenih državah in v Moderni galeriji v Ljubljani. Za seboj pa ima tudi že kar nekaj samostojnih razstav. Dobil je mednarodne nagrade v Milanu, Parizu, Xiamenu in na festivalu računalniške grafike v Novi Gorici.

THE TOWN HOUSE

FRITZ RATHKE

Fritz Rathke se je rodil 1949. v Steinfeldu ob Dravi. Študiral je slikarstvo pri Prof. Gustav Hessingu na Akademie der Bildenden Künste na Dunaju. Od 1975 do 2009 je delal kot likovni vzgojitelj na AHS: Bruck na Muri, Graz, Špital na Dravi, kjer se je ukvarjal s preslikovanjem in dokumentiranjem učnega gradiva, sedaj pa se že nekaj časa posveča izključno fotografiranju predvsem detajlov krajin in arhitekture. Razstavlja doma in v tujini.

KLAUS ZLATTINGER

Klaus Zlattinger se je rodil 1956 v Špitalu ob Dravi. Študiral je na Pedagoški Akademiji pri Prof. Siegried Tragatschnigu v Celovcu. V letih 1993-2005 je bil vodja galerije Schloss Porcia Špitalu ob Dravi. Je član Likovnega društva Koroške. Ukvarja se z fotografijo. Razstavlja doma (St. Veit, Špital ob Dravi, Lind/Drau, Seeboden, Judenburg, Gerlitzen, Feldkirchen, Beljak) in v tujini (Friaul / I, Kranj / SLO).

ZLATTINGER 1
2011
Inkjeprint auf Bütten
42 x 30 cm

BREZ NASLOVA
2014
kolaž
95 x 70 cm

CVETO ZLATE

Rojen 1955. v Vogljah pri Kranju. 1977 leta je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, diplomo tretje stopnje je opravil 1980 pri prof. Janezu Berniku. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, fotografijo in uporabno grafiko. Imel je 20 samostojnih razstav in 97 skupinskih razstav.

Sodelovanje kranjskih likovnikov z avstrijskimi, predvsem koroškimi likovnimi umetniki sega v čas, ko je vodil Gorenjski muzej dr. Cene Avguštin, ki je imel izjemen občutek za avtorje in je hkrati strokovno sodeloval z Beljakom in Celovcem. V zadnjih letih posvečamo temu sodelovanju v likovnem društvu velik pomen, tako smo v zadnjih letih, imeli uspešno sodelovanje z galerijo Vprego iz Železne kaplje, z društvom likovnih umetnikov v Celovcu, z beljaško osrednjo galerijo in z umetniki iz mesta Gmünd. V naslednjem letu se nam obeta gostovanje v Graški galeriji Centrum in v letu 2016 bomo izvedli izmenjavo z ustvarjalci iz Feldkirchna. Take razstave so izjemna prilika, da primerjamo dosežke in spoznamo kreativne, bivanjske in duhovne dimenzije sosedov.

Mag. Klavdij Tutta

INA LOITZL

Ina Loitzl je rojena 14. maja 1972 v Celovcu. Leta 1992 študij grafike in vizualnih medijev na HS/Mozarteum Salzburg. 1997. je gostujoča študentka na HS uporabnih umetnosti na Dunaju. Je dobitnica številnih nagrad meddrugim je leta 2005 dobila nagrado-štipendijo za združevanje na področju likovne umetnosti Koroške. Znana je predvsem po združevanju tekstilnih del z video umetnostjo. Imela je številne samostojne in skupinske razstave. Njena dela so v privatnih in javnih zbirkah (Salzburg, Koroška, Dunaj, Casoria/Neapelj,...Živi in dela na Dunaju.

SCHERENSCHNITTBLUETE IV
2014

SUSSANNE RIEGELNIK

Susanne Riegelnik je bila rojena 24. september 1948 v Budimpešti. V letu 1993 se je izpopolnjevala na Mednarodni poletni likovni akademiji za likovno umetnost v Salzburgu pri Hermannu Nitschu. Ukvarja se s slikarstvom in grafiko. Sodelovala je na številnih samostojnih in skupinskih razstavah, mdr. Rimu, Dunaju, Petersburgu, Pragi, Budimpešti, Dubaju, Talinu. Živi in ustvarja na Dunaju in na Koroškem.

TANJA PRUŠNIK

Tanja Prušnik je rojena 22. novembra 1971. v Wolfsbergu / Koroška. Med leti 1990-1999 je študirala arhitekturo na Tehnični univerzi na Dunaju pri Prof. Rolandu Göschlu, Josefu Dabernigu, Františeku Lesaku, Ingeborgu Göschl-Pluharju. Od 1999 deluje kot svobodna arhitektka in umetnica. Leta 2014 je postala članica Gesellschaft bild. KünstlerInnen Österreichs-Künstlerhaus Wien. Sodelovala je na številnih skupinski in samostojnih razstavah v Avstriji, Sloveniji, Nemčiji,...Leta 2014 je prejela Umetniško nagrado za ženske Koroške „za kulturo&proti nasilju“. 2006. pa ateljejsko štipendijo mesta Dunaj.

HK-S M1 I
olje, akril, disperzija, lak zlato
papir, na platnu
2001

BREZ NASLOVA
2010
mešana tehnika
21 x 14,3 cm

WALTER KÖSTENBAUER

Rojen je 1956. V letih 1974 – 1979 je študiral na Akademiji za likovno umetnost na Dunaju. Dela grafike, slike, objekte, projekte, konzepte. Udeležil se je več skupinskih in samostojnih razstav v Avstriji, Italiji, Sloveniji, Srbiji (Gornji Milanovac / International Miniature-Biennale) in v ZDA (Manhattan Graphic Center). Številna njegova dela so v javnih in zasebnih zbirkah. Dobil je tudi več nagrad med njimi Ernst-Koref-Nagrado za litografijo (Linz/1990), Oststeirischer Kunstpreis 2006, glavna nagrada na „2. Minimalia“ in Umbrien 2013.

PETER MAROLT

Peter Marolt, docent, doktor arhitekturnih znanosti, zaposlen na Fakulteti za arhitekturo, se je rodil v Ljubljani leta 1965. Dodiplomski študij je zaključil na tedanji Šoli za arhitekturo v Ljubljani leta 1993. Leta 2001 je magistriral s temo Arhitektura sakralnega prostora tu in danes v Sloveniji (Sveto v sakralnem in profanem). Čez dve leti je bil sprejet v ZDSLU. Leta 2004 je doktoriral s temo Pomen likovnosti za arhitekturni prostor. Univerza v Ljubljani mu je leta 2005 podelila Priznanje za pomembna umetniška dela na področju arhitekture.

KAKO LE ZAVRTETI ČAS NAZAJ1
2014
asemblaž
35 x 21,8 x 11,2 cm

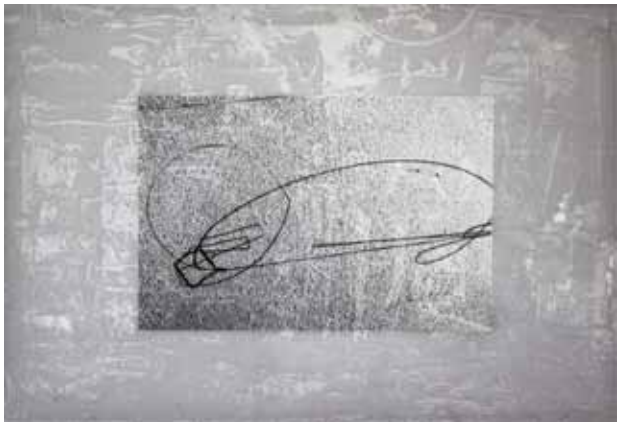

TOMAŽ ŠEBREK

Tomaž Šebrek se je rodil 26.12.1963 v Kranju. Osnovno likovno dejavnost posveča grafiki. Deluje na področju slikarstva in kiparstva, slednje mu predstavlja dominantno vlogo njegovega delovanja. Izobraževal se je pod strokovnim vodstvom v Ljubljani, Novem Mestu in Kranju. Deluje od leta 1987, izključno na področju likovne umetnosti, samostojno pa od leta 2001. Imel je več samostojnih in skupinskih razstav doma in v tujini.

NovorojENO
2014
35 x 50 cm

JAKA BONČA

Rojen 1962. leta v Ljubljani. Študiral je na Fakulteti za arhitekturo. Diplomiral je pod mentorstvom prof. Janeza Koželja 1987. Nadaljeval z magisterijem - Okolje in zaznava okolja med gibanjem, pod mentorstvom mag. Petera Gabrijelčiča leta 1990, ter doktoriral pod mentorstvom dr. Jožefa Muhoviča - Prostor, gibanje in barva v arhitekturi, leta 1993. Zaposlen je na Fakulteti za arhitekturo Univerze v Ljubljani.

144-3
2014
kolaž in tinta na kapa plošči
70 x 70 cm

KARLO KUHAR

Rojen je bil leta 1952 v Spodnji Besnici pri Kranju. Od leta 1972 razstavlja doma in v tujini. Imel je več kot 60 samostojnih razstav. Sodeloval je na več kot sto skupinskih razstavah v Sloveniji, Avstriji, Nemčiji in Franciji. Udeležuje se umteniških srečanj in likovnih kolonij. Prejel je številne nagrade in priznanja (1981 nagrada Ex-temporu v Piranu, 1987 Velika Prešernova plaketa gorenjskih občin, 1995 in 2006 nagradi na Slovenjskem bienalu mesta Kranj).

SKRIVNOSTI REKE
2014
mešana tehnika na pločevini

MIHA PERČIČ

Miha Perčič je rojen leta 1972. v Kranju. Diplomiral je na Akademiji za likovno umetnost - smer vizualne komunikacije v Ljubljani leta 1997, pri Prof. Radovanu Jenku. Leta 2002 je končal podiplomski študij grafike, pri prof. Branku Suhyju in si pridobil naziv magister likovnih umetnosti. Sodeluje na samostojnih in skupinskih razstavah doma in po svetu. Na Festivalu likovnih umetnosti v Kranju 2013, je prejel priznanje ZDSLU za kakovost likovnih del. Dela kot samostojni kulturni delavec.

MLEČNA CESTA VII.
2014
kolaž
70 x 100 cm

BISERKA KOMAC

Biserka Komac je rojena 27. maja 1949 v Ljubljani. Srednjo izobrazbo je pridobila na gimnaziji (Šubičeva), nato je študirala najprej arhitekturo, ki je ni dokončala, ker se ji je »zgodila« družina, nato pa je po nekajletnem premoru naredila sprejemne izpite na ALUO v Ljubljani, kjer je diplomirala iz grafičnega oblikovanja pri profesorjih Ranku Novaku in Miljenku Liculu. Slikanje na ALUO je potekalo pri docentu akad. slik. Emeriku Bernardu, kiparstvo pa pri prof. Luju Vodopivcu.

CENZURA
kolaž na vezani plošči
33 x 40 cm

FRANC BEŠTER

Franc Bešter se je rodil 1957 leta. Maturiral je na gimnaziji Kranj, nato pa študijsko pot nadaljeval na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani kjer je 1983. diplomiral pri profesorjih: Š. Planinc, J. Bernik, G. Gnamuš. Do sedaj je imel okoli 50 samostojnih razstav, sodeloval pa je tudi na številnih skupinskih razstavah, kolonijah in ex temporih. Je član ZDSLU in Likovnega društva Kranj in Društva oblikovalcev Slovenije.

METULJ V VODI
iz cikla GALIČEVI METULJI
70 x 50 cm
kolaž

CVETO ZLATE

Rojen 1955. v Vogljah pri Kranju. 1977 leta je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani, diplomo tretje stopnje je opravil 1980 pri prof. Janezu Berniku. Ukvarja se s slikarstvom, grafiko, fotografijo in uporabno grafiko. Imel je 20 samostojnih razstav in 97 skupinskih razstav.

ŠTEFKA KOŠIR PETRIĆ

Štefanija Košir Petrić je rojena 1926 leta v Domžalah. Po končani srednji šoli ja študirala kiparstvo na ALUO v Ljubljani, kjer je 1954. diplomirala pri prof. Zdenku Kalinu. Poučevala je na osemletkah v Sisku in Domžalah, ter na Srednji usnjarsko - galanterijski šoli Domžale. Je članica ZDSLU in LDK. Ukvarjala se je s kiparjenjem in risanjem, v zadnjem času tudi s kolažem. O njej piše slovenski biografski leksikon OSEBNOSTI. Živi in ustvarja v Domžalah.

NEJČ SLAPAR

Nejč Slapar se je rodil 10. marca 1945 v Stražišču pri Kranju. Po končani gimnaziji se je najprej odločil za študij gradbeništva, nato pa se je preusmeril v grafično industrijo. Kasneje se je kot grafik popolnoma predal likovni umetnosti, vmes je nekaj časa deloval kot svobodni umetnik. Imel je preko sto samostojnih in okoli petdeset skupinskih razstav pri nas in v tujini. Udeležil se je več likovnih kolonij in ex-temporov. Živi in ustvarja v Stražišču pri Kranju.

60 x 60 cm

BOLESLAV ČERU

Boleslav Čeru je rojen 19. septembra 1953. leta v Ljubljani. Že v rani mladosti se je ukvarjal z risanjem, z leti pa se je s poglabljanjem v slikarstvo razvil. Imel je več samostojnih likovnih razstav, udeležuje pa se tudi skupinskih razstav po Sloveniji in v tujini (Zgonik / Italija, Trossingen, Königsbrunn, Augsburg / Nemčija, Praga / Češka). Za svoje likovno delo je prejel tudi priznanja. Je član ZDSLU in član Društva likovnih umetnikov Kranj. Živi in dela v Kranju.

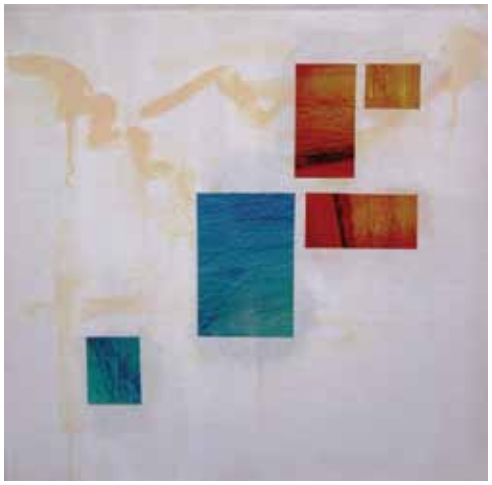

NOVICE
2014
kolaž
50 x 50 cm

JANEZ PRAPROTNIK

Janez Praprotnik se je rodil leta 1947 v Ljubljani. Po končani Šoli za oblikovanje se je zaposlil, ob delu študiral na Pedagoški akademiji v Ljubljani, nato slikarstvo na ALUO. Diplomiral je pri prof. Štefanu Planincu, ter se vrnil na delo grafičnega oblikovalca v prehrambeno podjetje. Ob tem je redno slikal in svoja dela predstavljal na samostojnih in skupinskih razstavah. Ob risanju, slikanju in grafiki se ukvarja tudi s fotografijo. Je član ZDSLU. Živi in dela v Domžalah.

BREZ NASLOVA
2014
kolaž pena, guma

član žirije: **Karl Vouk**-podpredsednik društva likovnih umetnosti Celovec – Avstrija

član žirije: **Jerica Ziherl** – samostojna umetnostna kritičarka –Hrvaška

član žirije: **Monika Ivančič Fajfar** – likovna kritičarka

član žirije: **mag. Franc Obal** – likovni kritik

član žirije: **mag. Milena Koren Božiček** – likovna kritičarka

član žirije: **Lucijan Bratuš** – predsednik Umetniškega sveta ZDSLU in prodekan ALUO

član žirije: **Klavdij Tutta** – mag. likovnih umetnosti
in predsednik Umetniškega sveta Likovnega društva Kranj

ZDSLU
Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

GALERIJA KOLODVOR
Kulturno društvo Jožeta Paplerja Besnica

HIŠA KULTURE GORENJSKI GLAS

GALERIJA MESTNA OBČINA KRANJ

GALERIJA Dr. CENETA AVGUŠTINA
Zavod za varstvo kulturne dediščine

GALERIJA v KRANJSKI HIŠI
Zavod za turizem Kranj

DRUŠTVO ARHITEKTOV KRARH

GALERIJA PREŠERNOVIH NAGRAJENCEV

HIŠA LAYER
Zavod Carnica

STOLP ŠKRLOVEC - GALERIJA JANEZA PUHARJA

GLERIJA STARI MAYER
(BIVŠE KEGLJIŠČE)

ETNO GALERIJA DESETNICA

KAVARNA KHISELSTEIN 12.56 KRANJ

FOYER PREŠERNOVEGA GLEDALIŠČA

CAFFE GALERIJA DRUŠTVA PUNGERT

RAZSTAVNI PAVILJON JUGOVIC SPODNJE BITNJE

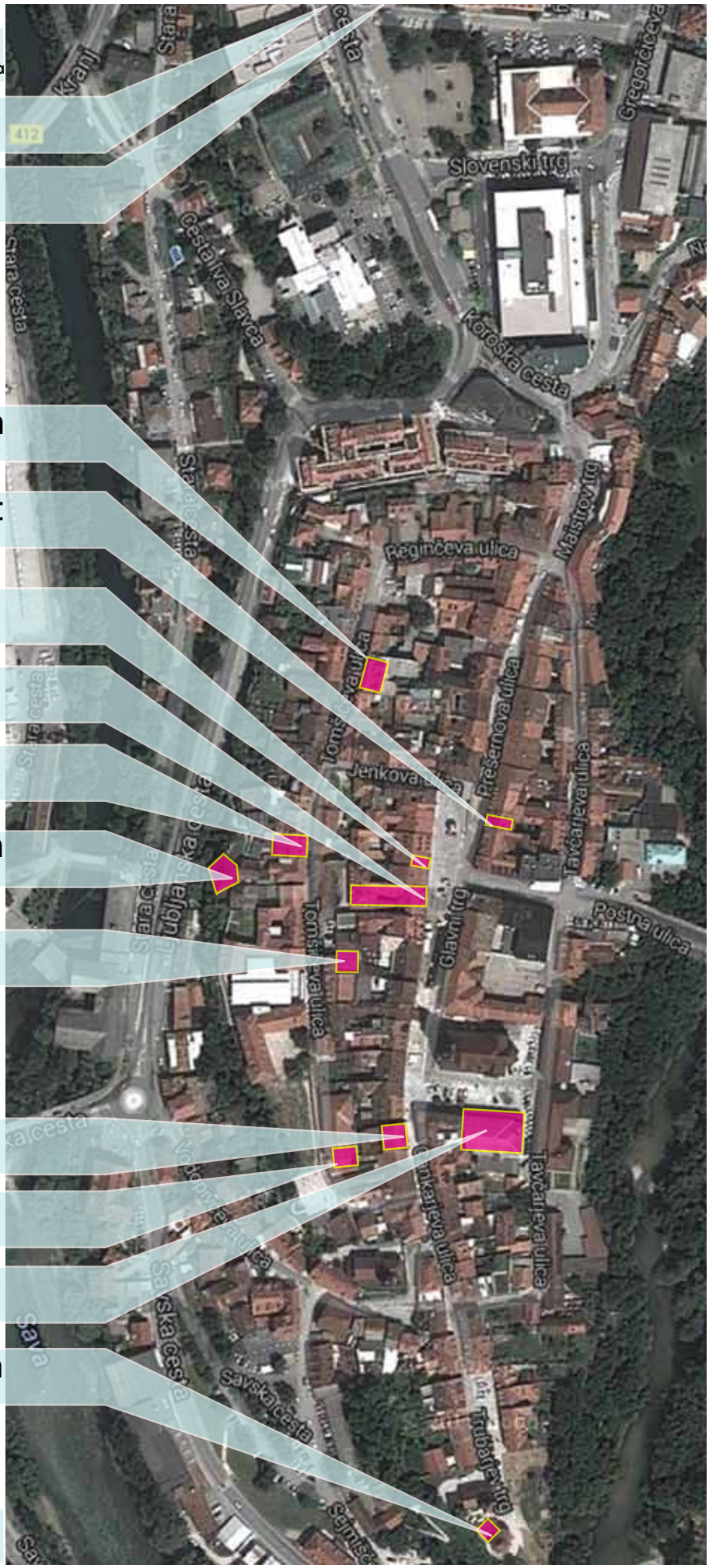

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

MESTNA OBČINA KRANJ

GORENJSKI MUZEJ

avstrijski kulturni forum ljubljana

KRANJ
ZAVOD ZA TURIZEM KRANJ
TOURIST BOARD KRANJ

Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije
Območna enota Kranj

STEKLARSTVO JUGOVIC
BLAŽ JUGOVIC S.P.
Spodnje Bitnje 23
4209 Žabnica

tel.: 04/ 231 73 10
fax: 04/ 231 73 11

stari mayr
est. 1852

Desetnica
Cankarjeva 4, Kranj, tel.: 04/236 25 20

KRARH
društvo arhitektov

ZDSLU
Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

Likovno društvo Kranj – ZDSLU
http://likovnodrustvo-kranj.weebly.com

triglav

Gorenjski Glas

PREŠERNOVO GLEDALIŠČE KRANJ

STOLP ŠKRLOVEC
stolp intermedijske umetnosti in fotografije

hiša LAYER

Cafe Galerija Pungert
Na koncu starega dela mesta Kranja

Carnica
www.carnica.si

spletna tiskarna
TRAJANUS
www.trajanus.si

Pro Grafika
Pro Grafika d.o.o., Šutna 78, 4209 Zabnica
tel.: 04 231 66 70, fax.: 04 231 66 71
gsm: 041 706 114
e-pošta: tiskarna@pro-grafika.si

3. Mednarodni festival likovnih umetnosti ZDSLU - Kranj
KOLAŽ in ASEMBLAŽ

Prireditelji
LIKOVNO DRUŠTVO KRANJ - ZDSLU
MESTNA OBIČNA KRANJ
ZVEZA DRUŠTEV SLOVENSKIH LIKOVNIH UMETNIKOV
in mag. likovnih umetnosti KLAVDIJ TUTTA

Izdal	**Likovno društvo Kranj - ZDSLU**
Zanj	**Cveto Zlate**
Umetniški vodja PROJEKTA 2014	**Klavdij Tutta**
Urednik	**Klavdij Tutta**
Uvodniki	**Marjana Žibert**
	Marie-Thérèse Hermges
	Cveto Zlate
	Aleš Sedmak
	Klavdij Tutta
Teksti	**Črtomir Frelih**
	Monika Ivančič Fajfar
	Melita Ažman
	Anderja Eržen
	Zoran Poznič
	Damir Globočnik
	Andreja Hribernik
	Marko Arnež
	Klavdij Tutta
	Boge Dimovski
	Petra Vencelj
	Cvetka Hojnik
Prevod teksta v angleščino	**Sabina Gregorin**
Fotografije	**iz arhivov avtorjev**
Oblikovanje logotipa KOLAŽ in ASEMBLAŽ	**Melita Ažman**
Oblikovanje	**Miha Perčič**
Tisk	**Pro Grafika, Žabnica**
Naklada	**500**
	oktober 2014

OBLIKOVALEC
VIZUALNIH
KOMUNIKACIJ
MIHA
PERČIČ
mobitel: 041/207 882
miha.percic@gmail.com